

நூலாக்ஷி

பங்குனி

மலர்

2000

வெளியீடு

சந்தியான் துச்சிரா மலை நகைபண்பாட்டுப் பயிற்சி

குறள் வழி

“ இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. ”

பொருள் :

மிகுந்த மகிழ்ச்சியால் வரும் மறதி
யானது பெரிய சிலத்திலும் திமையானது.

१
சிவமயம்

நற்சிந்தனை

*****

எங்கள் குருநாதன்

வாசியோகந் தேரென்றா ஜெங்கள்குரு நாதன்
வகாரநிலை அறியென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
காசிதேசம் போவென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
கங்குலபக லில்லையென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
நாசிநுளி நோக்கென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
நடனத்தெ ரியுமென்றா ஜெங்கள்குரு நாதன்
மாசிலோசை கேட்குமென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
மற்றுப்பற்றை நீக்கென்றா னெங்கள்குரு நாதன். (3)

நூலாச்சுடா
நூலாச்சுடா
 நூலாச்சுடா

வேற்றியீடு - 2

பக்கம் - 27

2000 மங்குளி

பொருளாக்கம்

04 APR 2001

	மதிப்பீடு	பக்கம்
1) சுக்கி வழியாடு	1 - 3	
2) பழங்கள்	4 - 6	
3) பக்கான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமேஸ்வர்	7 - 8	
4) குறளாழுதா	9 - 12	
5) நந்திதேவர் பெற்ற வரமுக நாமும்	13 - 14	
6) தித்திர குப்தவிரதம்	15 - 16	
7) முப்புரங்கலை எரித்த மீளனர்	17 - 19	
8) நூலாச்சுடா வாழி	-	20
9) தாயவன் மாண்பு	-	21
10) கிராரத்த கர்மத்தின் முக்கியம்	22 - 23	
11) ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமிநாத தேவிக நூலாச்சுடா	24 - 27	
12) மானுடத்தை மேள்ளமைப்படுத்தும் ...	28 - 31	
13) பக்கி செய்யும் பக்கான்	32 - 34	
14) முருகோச சுவாமிகளின் முன்றாவது குருபூதக	35 - 36	
15) சுறுபத்துமூவர்	37 - 38	
16) சந்திதியான்	39 - 41	
17) சித்தர்களின் சித்துக்கள்	42 - 45	
18) ஸ்ரீ முருக மந்திரம்	46 - 50	

அன்பவிப்பு : மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

வருட நூலா நபால் சொல்லுதல் 385/- ரூபா.

நூலாச்சுடா ஆசிரம ஜெப கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்

அதைப் பதிப்பு : அத்தகம் - சந்திதியான் ஆசிரமம்

தொல்லைக்கலைஞர்

சந்நிதி

மயில்வாகனக் கடவுளே

ஆதிசிவ சோதிநுதல்
 அநுங்கவனனி ஸோப்பீழம்
 பனிருசர வனமுடித்தீ
 அருவாய்க் கார்த்தினக
 மாதர் பா துவாஷ்நான்
 அவாஷத்தன்னை கந்தாவெங்க

 கோறிவறு முகழுடன்
 பனினிரு கரத்தனாய்க்
 குலமியே வேலும்பெற்றாய்
 கொடுக்கமெசுப் பகரவர
 யழுவைசெய் தடக்கியே
 கோற்றமேற் சுரங்கவத்தாய்

 நிதிகம் சந்திதியில்
 நேயமுள வழியர்க்கு
 நினவத்தவரங் கொடுக்குநீயே
 நித்த நா மிளியு படும்
 நூயர் துவ்பங் கவனயாயல்
 நின்றவன, வனங்கிலை

 மாதுயரம் படுமெம்முன்
 நிவந்து குர்ச வென
 மருவியருள சுரத்துக்காப்பாய்
 மஞ்சடன் மதி தவழும்
 மலர்ச்சோலை ரூபி கோயில்
 மயில்வாகனக் கடவுளே.

முதுபெரும் புலவர்
 வய. க. சிற்றும்பலம்

“குரு ஜி கூட்டு”

மாதி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுஞர் :-

மாதி மாத மலருக்கான வெளியீட்டுஞர்களா சித்தாந்தபள்ளத்திற்கும் நில அளவையாளருமான திரு. வ. ஆ. தங்கமயில் அவர்கள் மேற் கொண்டார்கள், நூற்று ஜெளியிடு செய்துவ, மதிப்புறர வழங்குதல் போன்ற விடயங்கள் எம்ரு சமயத்திற்கு புதியவை அல்ல மிகப்பழைய காலத்திலிருந்தே இது போன்ற நிகழ்வுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இன்று பேரவையினர் அந்தப் பாரம் பரியங்களை இனம் சந்ததி யினரும் அறித்துகொள்ளும் வகையில் செயற்படுத்திவருவது பாராட்டப் பட வேண்டிய சிட்யமாகும் எனக குறிப்பிட்டார்கள். இன்று எல் வோருக்கும் ஸுங்காந்தாக ஈட்டிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நூல் தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டுமென்பதற்கு கண்ண வாழ்ந்துக்கண்டாயும் தெரிவித்தார்கள்.

மதிப்புஞர் :-

யா/ஸாட்சிக் கல்லூரி ஆலீஸர் திரு. ஆ. சிவநாதன் அவர்கள் துவில்லை மதிப்பீட்டுஞர்களை வழங்கினார்கள், சில மஹான் காலையில் மஹரந்தூ மதியரும், இன்னும் சில மஹர்கள் மாலையிலும் வாடுவிடுவின்றன. ஆனால் தூஷணச்சுடர் என்ற இங்க மஹர் என்றும் வாடாது கடர் பரப்பிக்கொண்டிருப்பது பற்றி திரு. சிவநாதன் அவர்கள் நல்லது ஆரம்ப உறுப்பில் குறிப்பிட்டார்கள்.

மஸில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுஞர்கள் கிறிய கிறிய கட்டுஞர்களாகவும் அதே நேரம் ஆறுமான கருத்துக்காலையும் தாங்கள் வருகின்றன. இவ்வாறு இன்றைய மக்களுக் காம்புக்கூடியில் தங்கவரைய உணர்ந்து கருக்கமாகவும், அடக்கமாகவும் வெளிவருவது இந்த மலருக்குள்ள கிறப்பு அரசமாகும் என்பதையும் திரு. சிவநாதன் அவர்கள், கட்டிக் காட்டி வார்கள்.

மலரில் இடம்பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு கட்டுஞரையற்றிய முக்கியத்து வத்தையும் இரத்தினசுக் கருத்துமாக அடியார்களுக்கு வெளிப்படுத்திய திரு. சிவநாதன் அவர்களின் உரை உண்ணமலில் அடியார்களின் உள்ளத் தைத் தோடுவதாக அமைத்திருக்கிறது.

பங்களி மாக சீற்புப் பிரதி பேரவேர்

செல்வி நந்தகுமாரி இராமலிங்கமுருத்தி
(அச்செழு, நீசுவெலி)

தேசிய செமிப்பு வாங்கி - பருத்தித்துறை

திரு. பொ. ஞானப்பிரகாசம்
(சிதம்பாதி, கரளவாய் தெற்கு)

திரு. இ. புஸ்பநாதன்
(பத்திரிகை விற்பனையாளர், சங்காஸன)

திரு. நா. கந்தபு
(தொப்பு, அச்சவெலி)

திரு. இரட்னவேல்
(அரசு விதி, உரும்பிராய்)

திரு. கு. செல்வரட்ஜனம்
(திருநால் ஸ்ரோதன், அச்சவெலி)

திரு. சுபா. இரட்னசிங்கம்
(சுபா பிரேரணை, அச்சவெலி)

திரு. சிதம்பாது. கந்திரலிங்கம்
(விழிதா, தொலைத்தொடர்பு சேஷன், அச்சவெலி)

திரு. கெ. க. செல்வநாயகம்
(செல்வா ஸ்ரோதன், ஆவாத்கால்)

உரிமையாளர்
(ஈயாள் பேக்கரி, நெல்வியடி)

யற்பு / தொண்டைமானங்கு வீரகந்திமிள்ளை ம. வி.

திரு. S. சிவராசா
(கடைசிவாயி வீதி, நீராவியடி)

13 - 04 - 2000 - ம் ஆண்டு வியாழக்கிழமை

விக்கிரம புதுவருட வாழ்த்துக்களை

ஞாச்சூடர் வாசகர்களோடு பலிந்து
கொள்கின்றோம்.

000000:00000000000000000000:000000

30 - 01 - 2000 நடைபெற்ற பாராட்டு விழாவில்
பரிசில்கள் வழங்கி கெளர்விக்கப்படவர்கள்

க. இவங்கரநாதன்

M. S. ஸ்ரீதயானன்

0:00000000000000000000:000000

நல்லை ஆதின முதல்வரின் குருபூதைதினம்

10 - 04 - 2000 திங்கட்கிழமை

வாழ்வதை விரும்புவதை விரும்புவதை

வழிமேலோ மாணவர் பக்கம்
சித்திகர மாத மஸ்லில் இடம்பெறும்

கும்பாபிஷேக தினம்

1987 - ம் ஆண்டு வடமராட்சி வன் செயலின் பின் ஆலயம் புஜர கைக்கப்பட்டு 1998 - ம் ஆண்டு புள்ளுளி மாதம் கும்பாபிஷேகம் செய்து நித்திய ஒழுச்சை ஆரம்பிக்கப்பட்ட தினம் வருடாவருடம் கும்பாபிடிங் தினமாகச் சொன்டாடப்பட்டு வருகிறது.

ஏற்குகோசு சுவாமிகள் மூன்வின்று மேற்படி ஆலயப் புனரமைப்பை மேற்கொண்டு இந்த நிகழ்வுகளை சிறப்பாக நிறைவேற்றி வந்தார்கள். அவர் இறைப்பதம் அவைத்த பின்பு அவரது அடியார்களினரவு தொடர்ந்தும் இத்தினம் ஆலயத்தில் சிறப்பாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

பங்குளி மாதம் வளர்ப்பிற்றுயில் வருகின்ற அச்சுவினி நட்சத்திரத் திலேயே இந்தத்தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. அந்த வகையில் எதிர் வரும் 06 - 04 - 2000 ஸியாழக்கிழமை நடைபெறும்.

இந்த நிகழ்வு ஆலயத்தில் கிடம்பெறவிருக்கிறது. ஆலயத்தில் விடையே அபிவேகத்துடன் ஆரம்பமாகும் இத்த நிகழ்வு ஆச்சிரமத்தில் கிடம்பெறும் அருபத்துறுவர் குறைசெய்துள்ள இளிதே நிறைவேறவன் எது. அடியார்கள் அலைவரூபம் அவற்றில் பங்கு கொண்டு பயணமடியுமருபு வேண்டுகின்றோம்.

- சுவாமிகளின் அடியார்கள்

சடர் தரும் தகவெல்

உறிஞ்சி இருக்கின்ற பொழுது கிடைக்கின்ற புகழுவிட அவர் இறந்தபின்பு அவருக்குச் சமூகம் கொடுக்கின்ற உயர்வும் மதிப்புமே உண்மையான புகழ் என்று கூறுவார். அதுவும் அவன் செய்கின்ற தொழிலால் அந்தப் புகழ் கிடைக்கின்றதென்றால் அது அக்கொழிவில் அவனுக்குள்ள திறமையால் மட்டுமுல்லாது தொழிலைப் புனிதத்துடனும், தர்மத்துடனும் செய்கின்ற பொழுதே சாத்தியமாகக் கூடியது. இல்லாது தொழில் ரதியாகத் தனக்கென்கூத்தனியான ஒரு முக்கியரையைப்பகிந்துப் பலநூடைய நெருசங்களில் அழியாத இடத்தைப்பெற்றுவரே ஆசிரியராக இருந்து அண்மையில் அமரத்துவமாடந்த வெக்டர் வேலாயுதம் அவர்கள்.

ஙல்விச் சாராகத்தால் அவர் எவ்வளவு தூரம் நேசிக்கப்பட்டார் என்றுதானிருந்து அவர் கல்விக்காக ஆற்றிய சோஷவகலை மதிப்பிட முடிந்தாலும் அவர்டம் காலன்பட்ட ஆதமீக ஆடுபாடு, ஆஸயத் தொண்டு. சமூகச்சிந்தனை, மற்றுவர்களை நேசிக்கின்ற மனிதாபிமானப் பண்டி, நிதியானவைற்றிற்குத் துணிவுடன் ஏதிர்தொக்குகின்ற மனப்பக்குவம், எடுத்த காரியத்தை நிலைலேற்றி முடிக்கின்ற செயற்றிறங், ஏவழகனுக்கு இரண்டுகின்ற மனப்பொங்கு பொன்ற எண்ணை அம்சங்களும் அவருடைய வராம்பக்காயில் மறுபக்கமாக இருக்குவதைச் சிந்திக்கும் பொழுது அவர் ஒரு பேராசான் மட்டுமல்ல அவர் ஒரு பெறிய மனிதன் என்பதும் புலவராயின்றது.

சமயம் ஆதமீக ரதியாக மனிதனை ஈடைற்றுவின்றது என்று சமய அறிஞர்கள் கருகின்றனர். சமயம் மனிதனை சமூகமயமாக்கிச் சமூகத் தினாது பல்வேறு உயர்வுகளுக்கும் காரணமாக அண்மைத்தச் சமூகவிய வாளர்கள் நேரக்குகின்றவர். வெக்டர் வேலாயுதம் போன்றவர்களுடைய இழப்புக்கள் தனிமனித இழப்புக்களாக இருந்தாலும் சமயரீதியாகவும், சமூகரீதியாகவும் ஏற்படுகின்ற இழப்புக்கள் என்பதே கருதவேண்டும்.

“ஞானச்சுடர்” சந்தாதாரர்களுக்கு அண்பான வேண்டுகோள்!

மேற்படி 2000-ம் ஆண்டிற்குபிய சந்தாப்பணத்தை செலுத்தி எனது ஆக்கபூர்வமான பாவிகளுக்கு ஆதரவை வழங்குமாறு பணிவிட்டன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

காக்க கட்டுக்கள் :

செ. மோகனநாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமாணாறு.

காலேகாக்கல் :

செ. மோகனநாஸ்
சேவிப்பு க. | இல. : 22096
இலங்கை வங்கி,
பருத்திந்துறை.

மேறும் ஆச்சிரமப் பணிகளுக்கு உதவி புரிய விரும்புவோர் மேலே குறிப்பிட்ட வண்ணம் தொடர்பு கொள்ளலும்.

இவ்வங்களை
போதுமீனர்

சக்தி வழிபாடு

சக்தி வழிபாடு மீது வும் தொன்னம் வரவிற்கது. ஜெதாவாலைத் துக்தம் முற்பட்டது. இரும். சிறப்பும் பெற்று விளங்கிய பள்ளதைய நகருக்காலான சௌகாந்திரா சூரியப்பா ஹகலிய இடங்களில் இவ்வழிபாடு விவரியக்கூறுதல்து அங்கு சிகற்றி சுப்பதவியாகும். ஆராய்ச்சிகான்று பார்விற்கு இவ்வுலகில் ஒவ்வொரு அணுவிழும் சக்தியின் பேராற்றல் விளக்குவதைக் காணலாம். “கிங்கிஸ்ரீசு ரஷ்டியின்களை, ரஷ்டியின்களை சிவப்பிமலை இருந்து உணர்ந்து போலும் நடிப்புக்கோரி பியந்தையின் ஏறிகில் இறைவனங்களை கவனித்தனர்.

சக்தி ஒன்றே. இராஸ் சக்தி யீசு திருக்கமங்களோ பலவாகும் மாடுகளினிமேலாண்மை, பரவதயர்த்தனி, வையன் நாயகி, இராஜ

ராஜீவஸ்வரி, வாணிபிலை, அபிராமசுத்தனி, உமாதேவி, கருப்பட்டி சிவகாம சந்தனி, தடாதனப்பிராட்டி, விரசனாட்டி, நீலாய கூட்டி, காவி, விலூபவட்டகமி, வீர கூட்டகரி, சுவங்குசுரி, காவத்திரி. காவத்திரி, நூர்க்கூட, ராமுஷ்ணி, இங்கு போன்று இங்கும் பல திருநாமக்களைப் பெற்றுத் திருவருள்ளாலியுமான்.

* * * * *

சிறதாந்த பண்டிதர்
சன்னாரகநாதன் நாகேஷ்வரி

* * * * *

சக்தி எவ்வும் எப்போதும் எதிரும் நிறைத்தலான். ஆகையால் அவளைப் பூரணி ஏன்று போற்றுகிறோம். முத்தொடுப்புவசக் கெம்யும் போது பிரம்மாவனி, கவார்த்தாவி, நூத்ராவனி என்ற வாற்றுத் தலைங்குவிங்கிறாம். அப்பராதுக்குச் சமமாகும் போது அவளைத் தூர்க்கூட என்று போற்றிக் குதிக்கிறோம். காலநீதபேப் படிவாகக் கொள்ளும் போது காளி என்று அவளைக் கருதி வந்தனன் கெம்பிள்ளீராம்.

சக்தி தாற்றுமயின் சொறுப்பாக விளங்குபவன் பத்து மாதம் கமத்து ஏணைப்பு பெற்றெறுதிதூப்புவிடன் பேவலி அங்கெஷ்ணும்

அறுதினை வைட்டு கூறுவது தனிச் சுலபார்ந்த எமது அருமைத்தாரயாக நினைந்து அந்த மாபெரும் சக்தி யைப் போற்றித்துதிக்க வேண்டும். அஞ்ஜுநாச இருநூலை அகற்றும் நூலாம்பிளைக் அவரே. நாயக்கிருநூலாம்பிளைகளைப் போக்கா பூர்ணம்போன்று வாயார வாழ்த்தி வாணங்குவொகாக.

சக்தி சிவதீநை அடைவதற்கு அறுக்கிருக்கிப்பவன். சிவஞ்சா எப்பேற்றை வாரியுமான்றும் சிறப்பாத் தங்களைய நோக்கி அவசுக்கு “ சிவநூலைப் பிரதாயி நி ” என்று

“ தன்வரிசலுமை மன்றுமிருக்கன் சாரத் தரும் சக்தி பின்வாயிலான் ஏன்கள் பிரான் ”

ஒன்று திருத்தம் வழக்கப்பட்டு வருகின்றது.

சக்தி சக்தி ஆற்றல்களில் இருப்பிடமாக வீளங்குபவன். அஸமதியான வார்த்தைகளையுடையி, அளவில் உடல் ஆகந்தத்தையும் நமக்கு அருங்கும் அவபுத் தாயாகப் போற்றப்படுகின்றார். இதனாலேயே “ அம்பையே அம்பா ” என்று முதலில் சக்தியை அழைக்கின்றோம்.

சக்தி சிவவில் இருந்து மிக்க முடியாதவன். இதனைத் திருவங்குப்பாக.

இம்மூலைல் நல்வாழ்வனவையும், மறுவையுமேல் குற்றியிசைபத்தையும் தரவுவிது இந்தச் சக்தி வறி பாடே. இந்த வறிபாட்டைப் பக்கியுடன் மேற்கொண்ட அடிராஸ்கன் பஸர் இன்டு சிக்ரிகளைப் பெற்று உய்ந்தனர் எனப் புராணங்கள் வாயிலாக அறிவிரோம்.

“ எங்கெங்கு காவிரியூஞ் சக்தி யா? ஏழுகால் அவன் வாணியா மடா ” என்று கல்லூல் ஒன்றுவன் தன்வையே மறந்து யாழியுள்ளான். உலகனானத்தையும் பண்டத்து உவகத்தில் ஒங்களாரு அறுவையும் உறைஷ்சுற அந்த மாபெரும் சக்தி காஞ்சி யில் காமாட்சியாகவும், காசியில் விசாலாட்சியாகவும், மது

காருளி மீனாட்சியாகவும், தலைச் சில் முத்துமாரியாகவும், திருக் கடறூரில் அரிசுரமியாகவும், சமய பூர்த்தில் கருமாரியாகவும், உந்தேஸ்வரத்தில் வட்வாம்பளைக்கயாகவும், துவேஷாதியில் தாங்குடுமினியாகவும், தெல்லிப்பாறையில் தூர்க்கயாகவும், காலைத்தில் கண்ணகி அம்யகாகவும், திருத்தெல்லெல்லீடில் ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்பாளாகவும், திருக்கெதில்வெஶ்வரத்தில் கெளரியாகவும் இன்றூம் இதே போன்று பல வேறு புன்னியின் தலங்களில் பல வேறு நாமங்கள்தாங்கித்திருவருள் பாலித்து வருவதே ஒரு தூண்டையும், மக்களையும் பாதுகாத்து வருகிறார்.

பாரதியார் சக்தி வழிடாடு பத்திரிகை நிறும் போது சீலிகளுக்கு கறியுள்ளார்.

“ஐதி லிங்கமண்டல சக்தி எங்கள்
அவ்வன அருள் பெறுதல் முத்தி
மீதி உயிர் திருக்கும் போதே அதை
வெளிலூ ஈசத்திற்கு யுத்தி” என்றும்

“ஸுரத்திகள் ஸுவர் பொருளொன்று — அந்த
ஸுஸ்ப் பொருள் ஒளியின் குன்று
நேர்ந்தி திகழும் அந்த ஒளியை — ஏந்த
நேரரும் பொற்றி சக்தி என்று” என்கின்றார்.

அன்னையின் அருளில் தீவிரத்து நாயுமான கவாயிகள்.

“பூரவி புராதனி சுமங்கலி சுதந்தரி
புராந்தசி ச்ரயம்பதி எழிற்
புங்கவி சிளாந்துநிலை சங்களி சகலரதாரப்
புடப்பயினச வீந்திருக்கும்
நாரவி மனோநிகை நாயகி குணாதித
நாதாத்த சக்தி என்றால்
நாயகே உச்சரித்திறும் அடியார் நாயகே
நான் உச்சரித்தை வசமோ
ஷிரவி சண்கந்தவன் ஆரவி எவ்புகழ்
ஏக்கிவாண்ட கோடி என்ற
அவ்வளவுபே லிங்கமெயுங் கண்ணியென மறைபேசு
ஆனந்தஸூப மயிலே
யாரவனியும் இருக்காங்கை மாதர்மகிழ் கண்ணபுகழ்
வாசமநிய தேவநாருசே
வாராராஜ ஞாக்கிருந்த மனியை யுதித்த மால
வாரர்காதனிப்பெண் உமையே”

என்று அம்பினக்கவைத் தாயுமானங்கள் பொற்றியுள்ளானங்களைப் படிக்குத் தேவநாரும் இன்பம் பெய்ப்பதோடு உள்ளதிலை இறையிபால் மர்க்கும் கண்ணமெயுங் காய்த்தனு.

பண்ணை

இன்று சூல மக்களிலையே காணப்படும் வழியாட்டு மூலமுக விதில் பஜுவனமும் ஒன்றாகத் திட்டம் விட்டது. ஆயிரும் இப் பஜுவன வழிபாடு பற்றிய தெளிவான விளக்கம் இல்லாமல் பிரிப்பவர் கப்படவில்லை என்றே என்னாத் தோன்றுகின்றது. எனவே வசங்காலிய யார் பஜுவன என்றால் என்ன? பஜுவன செய்வதாற் கிட்டும் பலன் என்ன? என்பதை பற்றிய விளக்கங்களுக்கு விடைகளை அறிவுதோடு அனை பற்றிய விளக்கங்களையும் ஒரள்ளாயிரும் தொன்றுகின்றது. இதை விளக்கம் செய்வதை ஏழாறுவிஷ்டநேர். இவ்விடைகளையும் ஆராய்த்து அறிய முற்படும் அங்கர்களங்களுக்குத் துண்டு கோலாக அமையும் என நம்புகின்றேன்.

இதற்கு என அடையாதற் கேள்க கூறப்பட்டுள்ள மார்க்கங்கள் அதாவது வழிகள் வேறாக மங்கள் முதலாக சித்தாந்த வேதாந்த சாத்திரங்கள் சுறாகவும் புராண இஇகாசங்களிலும் தொருத்தும் வருக்கும், விரித்தும், விரித்தும்

கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவை வியங்காம் காமாளியர்களான எல் மவரிகாரனை கைக் கொள்ளக் கூடிய, விக்கிரான்தி ஒழுகக் கூடிய இவருளான நெறிகளாக இல்லை என்றே உரவார். ஆனால் மிக பிள் எளிமையும் இருக்குவது இல்லையாமான வழி தேவை நாம் சுக்கிரத்தம் என்றழைக்கப்படும் பஜுவன வழிபாடு ஒன்றேயாகும்.

முத்திடிறுபி விழும்புரி மர்களும் கரி காமர்ஜியர்களும் ஏரி வங்களோரும் ஓர்தா கூடி, இங்குவரவின் நாமக்களை கூடி வரும், கீழாமையாகவாரும், அகுந்தசூயங்களையும் புக்குத்து போடி, மகிழ்ந்து, கரித்து உருகி வழிபடுத்தில் பஜுவனமாகும்.

தொகுப்பு :
ஐ. வி. கந்தசாமி

இங்குவரவு அருட்கொலை வள்ளுக்காலியங்கள், வந்தார மூர்த்தி, அத்தகைய இங்குவரவின் சிறப்புக்காலங்களும் திருநாமங்களாக வழியின்போடு ஓர்தா கூடிப் பாடி வழிபடுதல், கூவி அழைத்தல், குறையிரத்தல், வேஷஞ்சுதல் செய்தலே பஜுவன எனப்படுகின்றது.

மற்றுவார மகிழ்ச்சித்துறை நீ மழுச்சியத்துறை

கிராமங்களில் இதனைக் “கட்டுப் பிரார்த்தவை” என்ற பெயராலேயே அழைக்கின்றார்களா “பக்தி வள்ளுவதிற் படிவோன் காலங்க” என்று மாணிக்கவாச கலாமிகள் இதற்கானின் எனில் வந்த தன்மையினை, அதன் இரகளியத்தை எடுத்துக் கூறியதோடு, “முற்றி நெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேணப் பக்தி நெறி அறிவித்துப் பழவிளைகள் பாறும் வணங்காரி, சித்த மலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எங்கொண்ட அத்தன் எனக்கு அறுவிய ஆறு (அறு என்றால் வாறி) எது என்பதையும் விளக்குகின்றார்.

(ஆசோரப் பதிகம் - 01) இதன் விளக்கத்தை, பஜுவாயின் பாலைத் திருஞானகம்பந்தப் பெருவாறும் பாடத் தவறானினால், சிருதங்கள்

“ வீடும் நூலங்களும் தேவையிலிருப்பது விரதங்களால் வாடி நூல்கள் என்னால் வாடுக்கும் நாடி நூலை எம்பந்தன செந்துமிழ் விளங்கியே பாடும் நூலங்கள் வலிலார் அடி செந்து நூல்கீழ் பொறுள் பொதிந்து நிறக

ஏனெப் பாடுகின் நூர், ஆற் கோவில்களை இரோற்று, அவற்றாள் உட்பொப்பாடி, வாந்த்துவளிரும் பார்க்க உண்ணமயான தொண்டிருங்க கூடி இதற்கானப் பாடுக் கெய்யும் பஜுவாயே, பக்தியே முத் திதறவுவில்லை என எடுத்துக்கொட்டு கிண்ணார்.

கோவும் மாணிக்கவாசம் நூலாக வரிசீல பெருவானாயும் இல்லை

“ ஒத்தாமல் ஒருநாலம் ஒன்றுமில்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடி நாள் தென்னேனம் கொட்டாவோ! ”

இனிந்து உடலை வாடினால் இந்தனில் குற்றல் குறையும் “உடம் பார் அழியில் உயிரார் அழிவா” நூல்களும் கைக்கூடாது என்று கூறி நூலங்கள் அடையக் கூடிய இல்லை வான உபாயத்துறைம் இருஷ்டார் கிருருவையில் திருவுவஞ்சு சுறியில் (2 - 2 - 11) கண்டக்காப்புச் செய்யுளில் முத்தியையும் அடைய விரும்புவிர்க்கவாணால் அதற்கு விரதங்களாலே உடல் மேலிவதனால் நூலாம் எப்படியான்காகும்? எம் பிரான் எலுந்தகுவிப்பிருக்கும் கிருவுங்கூழித் தவத்துச் சென்ற கடந்து நூல்களைப்பந்தரது செந்தமிழ் பாசுரங்களைப் பக்தி யோடு பாடும் நூலங்கள் வல்லதோன்டரிக்குறைய அடிக்கண அடைவதே சிறந்த நூல்கள்களை பொருள் பொதிந்து நிறக

வள்ளின் நாமங்களையும் அருட்டிறத் தூதாம் கூடிப்பாடு ஆடிப்பரவு வகுத்து இருக்கின்றேன்களத்திற் பாடி யள்ளார் அகற்றுப்பிற்காவத் திஸ் வாழுந்த சான்தோர்க்கொடிந்த பொருள் சிவபோன்று அடைய அதாவது இசைல்லோடு நூக்கியப்படுதல் என்பதாக் கணவேசிவனோடு ஜக்ஜியமாகப் பழுவான செய்தல் பலன்றாம் என்பதாம். இதற்கு

ஏனவற்றும் அடிகள் நல்ல சான் ராதும். தேவர்களே இறைவனுக்கு ஆயிரக்கணக்கான திருதாயங்களைக் கூறி வளர்ந்திப் பாயிப் பளவிகின்றார்களோன் அருள் தூஞி யாறிய அப்பராதிகள் பழுவனாயின் மகத்துவத்தைத் திருத்தாண்டம் ஒன்றிலே எடுத்துப் போதியிருப்பதை யும் நாம் மன நீரோவானாம் திருப்புரவிருத்தும் வேணுர் திருத்தாண்டம் அடி ஆரம்பமே இப்பெருமையை

“பேராயிரம் பரவி வாவோர் ஏத்தும் பெம்மாங்” என்று விதந் துறைக்கிட்டது. இங்களைம் சமய குரவர்களே பழுவனாயையும் யை வைசெயும் பல்வேறு இடங்களிலும் ஆங்காங்கே எடுத்தோதி இருப்பதன் முக்கிய நேரக்கூம் சைவ சமயதெறி நிற்போர்க்கு இத்தனு இவகுவாவ வழியை எடுத்துனர்த் தனில் யாம்.

இனி, பழக்பெரும் பணபாட்டு விருமியங்களாகக் கருதப்படுகின்ற புராண இதிகாசங்களை எடுத்து நேரக்கினாலும் பழுவன பற்றிய செய்திகள் எடுத்துக் கூறப்பெட்டிருப்பதனை அவதானிக்கவாம்.

“நான் வொருவிடம், வைங்காயம்,

யோகிகளின் இருதயம் என்பனால்றி மாத்திரம் இருப்பவானவேலேன் எவ்விடத்திலிருந்து கொஷ இம் எங்கூத்தர்கள் எந்த நாற்காலைக் களங்களும்தான் தூய மனத்துடைய பாடிப் புகழ்ந்து பரவிக் கொண்டு இருக்கின்றார்களோ அவன்டத்தின் எவ்வாம் நான் என்னுடைய முறை வூனியுடன் பிரகாசித்துக் கொண்ட முருக்கிள்றேன்.” [வினாவு புராணம்] எனப் பழுவனாயின் மஹா மகிளை பற்றிக் கூறப்படுகின்றது.

எழுத வகுக்க முடியாத கல்வி வாசனை அற்றவர்களும்கூட கூட்டாகச் சேர்ந்து சிவ நாம பழுவன செய்யும் போது அவர்களை அறி யாமலே இறை நினைவு அட்டப் படுகின்றது அதன் விளைவாகச் செய்கிட்டு வாய் மீண்டும் அந்தநாமங்களைப் பாந்தி போது சில ஏடுகே சிந்திக்கப் பெறும் அரிய வாய்ப்பும் கிட்டுகின்றது. மனச் சாத்தியையாறி அமைந்தியெய்யும், ஆனால் தனி விடும் பெறுவதோடு பழுவன செய்துவால் ஓருமொப்பாடும் மன உறுதியாம் கிட்டுவதை ராஜாஜி பேரான் ந சாவனைரார் அனுபுதி பூர்வமாக விளக்கியுள்ளனர்.

— சிராட்டும்... ...

விதியால் வந்த காழும், விலக்க முடியாத துக்கமும் தெய்வப் பிரசாதம் என்று வணக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொள். அறவுறியிலின் ரும் கவறிச் செல்வாதே, கவறினால் மிக:மிகப் பெரும் கேட்டுடை நீ அடைவாய்.

— உங் அது —

பக்கான்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பராமஹங்கர் திருவாய்மலர்ந்து அருளியவை

அறிவிலிகளின் அபாய வேதாந்தம்

இரு பொத்தில் ஒரு பாம்பு வலித்து வந்தது. அவ்வழியாக யார் சென்று போதிலும் அவர்களை அது கடத்தி வந்ததாதலால் அப்பக்கம் ஒருவரும் போலுமில்லை. ஒரு நாள் ஈரு ஒருவர் அவ்வழியே போதும் யோது அவர்கள் கடிக்க வேண்டும் என்று அப் பாம்பு அவர்கள் பின் தொடர்ந்து ஓடிந்து. ஆனால் அவர்கள் கரிபிகத்தும் அவருடைய மனமையால் பாம்பிற்கு இருந்த மூக்கம் முழுவதும் போய்விட்டது. அந்த மனான் பாம்பைப் பார்த்து “நன்பா! என்ன எட்டார். பார்ப்பு வெட்கப்பட்டுப் பதில் ரொக்களாக விருந்தது. அதன்மேல் அந்தமீயாகி “நன்பா, கேள். இவ்விடேவு ஒரு வருக்கும் நீங்குசெய்யாதே” என்று சொல்லிப்போனார். அவர் சொல் விட்டு கீழ்ப்படித்து நடப்பதாகப் பாம்பு தலை வைய அரசத்திறு. மனான் போலிருக்க பாம்பு தன் புற்றில் புகுற்று கொண்டு அந்த உராத்திலிருந்து பாருக்கும் நீங்கு செய்ய நினையாமல் வாழ்த்

தொடங்கியது. இப்படியாகச் சிகநாட்கள் கழிந்ததும் அவ்வூர் சனங்கள், இந்தப் பாம்பிற்கு விவகம் ஏல்லாம் போய்விட்டது; இனி ஒரு வரையும் கடிக்காது ஏன்று நினைத்து அதைத் தொந்தரவு செய்ய ஆரம்பித்தார். கீலர் அதன் மீது ஏற்கனவேற்றார்கள்; வெறு சிவர் இரக்கயின்றி அதன் வாகைப் பிடித்து இருந்தார்கள். இவ்விதமாக அதற்கு கேர்ந்த உபத்திரவத்திற்கு அளவேளிக்கலை. அறிஞர்வசமாக முன்வந்து போன சாது அவ்வழியாக மறுபடியும் வந்தார். அதன் உடப்பெல்லாம் புண்ணாகி மெலிந்திருப்பதைப் பார்த்தார்.

தொகுப்பு :

திருமதி செ. அருளாண்நதம்

அப்படி ஆனதன் காரணத்தை அறிய வேண்டி “நடத்த சங்கதி என்ன?” என்று கேட்டார். “சுவாமி, தங்கள் உபதேசப்படி

இயங்காலங்கு யோகாங்கம் கெங்கும்.

நான் இப்போது ஒருவகுக்கும் திங்கு
ரெய்வில்லை. அதன் பயன் இது.
ஏனால்தான் இரக்கம் இவ்வாயல் என்
யெது தொந்தரவு செய்கிறார்கள்”
என்றது பாம்பு யோசி இதைக்
கேட்டு, புன் கிரிப்புர்க்கானால்,
“நன்யா, யானரயும் கடிக்கவேண
டாம் என்று மட்டும் உள்ளும்
சொன்னேன். ஒருவனரயும் பய
மூறுத்த வேண்டாம் என்று நான்
சொல்ல வில்லையோ. நீ ஒருவனர
யும் கடிக்க வேண்டாம். ஆனால்
பிறர் உண்ணி ம் வந்து தொந்தரவு
செய்யாதிருக்கும்படி நீ ரீதிக் கப்ப
மிட்டுப் பயமூறுத்தி அவர்களை
உண்ணருகில் வராமலிருக்கும் படி
சொல்ல கொள்ளவேண்டும்” என்று
சொன்னார். அதுபோல, நீ உன
கத்தில் வாழுந்திருக்கும் வாஸரயில்
பிறர் உண்ணிடம் அச்சமும் மரி
யங்கதயாம் கொள்ளும்படி நட...
ஆனால் ஒருவருக்கும் திங்கு செய
யாதே. பிறரால் உளக்குத் திங்கு
வராதுபடியும் காத்துக்கொன்.”

"உலகத்திலுள்ள பொருள்களை விட விரைவாக அனுப்பி சொல்லுபவன்களே" என்று கிறு முடு தனது சீட்டுக்கு கூப்பதீசித்தரர். சீட்டஞ்சா

இதன் வரிசீலத்துவமான அரசுத் தத்துவத் தெரிந்து கொள்ளாமல் சொல்லாதத்தத்தை மட்டும் தெரிந்து கொண்டிருக்கார். ஒரு நாள் அவன் தெருவழியாகப் போய்க் கொண்டிருக்கலையில் எல்லா ஸ்த ஒரு மாணவனாக கண்டார்கள். மாணவனின் மதிருத்த பாகன் 'விஸ்ரு விலகு' என்றுகூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். 'உங்கள் என்ன விலக வேண்டும்? நானும் ஈசுவரன்-பிரதி மாணவையும் ஈசுவரன் ஈசுவரன் ஈசுவரனுக்கு ஏன் பயப்பட வேண்டும்?' என்று மினங்தறுக் கொண்டு சீடன் விலகாமலிருந்து விட்டார்கள். பிறகு மாணவ சமீபித்து இந்தச் சீடனங்க் குதிக்கையாக தூக்கி அப்பால் போட்டுச் சென்றது. அதனால் நேர்ந்த காயங்களுடன் அவன் குருவை அனுபவிக்கந்தத் தனிக்கொள்ளக் கொள்ளவான். எவ்வளவும் சரிகான்; நீயும் ஈசுவரன்; 'அந்த யானை யும் ஈசுவரப்போன்று மேலேயீற்றத் தாங்கான ஈசுவரன் உண்ணை எச்சரித்து வத்தான். அதை ஏன் நீ கவனிக்க வில்லை?' என்று ஒரு சேட்டார்.

தொடர்பு... .

ஏன் அறுவை மாண்பார்க்கிறோ! நான் குறும் அறிவுவரையை ஏற்பாடுகளாக! கல்லூரிப் பழப்பு முடிந்ததும் மக்கள் தொண்டில் உங்களை மூழ்கமயாக எடுப்பதுத்தில் கொள்ளுங்கள். விழவுமதிப் பற்ற, செல்வம் திறமைக்கு பொருத்தமாக விடைத்தாலும் இந்தத் தொண்டினால் விடைக்கும் ஆளந்தத்திற்கு எடு போன்ற இளவை ஏற்படும்.

குறளுதம்

பிள்ளைவர் கடவுள் நட்பிக்கூல
உடனடியுமா. அவர் அற நாலை
எரித்துவிட விரும்பாத புகிய புல
வர் சிலர், “கடவுள் வாழ்த்து,
பிற கால மூட நம்பிக்கையார்
புலன்றிது புகுத்திய இடங்கீசரு
தன்” என்பர். இக் கடவுள் வாழ்த்து,
குறவில் நாலையெனி
யாழ்த் திகழ்வித்து அங்கிலும்,
பிறகாவடி புலவர் தோலாக நூல்
கஞ்சிகைப் பாட்டி சேஷ்து முடிவுள்
யாழ்த்துக்காலங்காதித்துக்கும். வாநாநு
வர் கடவுள் வாழ்த்து மாறாகவும்
இருக்கிறது. மக்கள், மலையெயிர்,
நட்பு. பலக முதலிய கந்தும்
உடனடியராய், ஸம்புவநும் அரு
புக்காய் கடவுளத் பிறநூய் கட
வுளங்கரப்போல் அஸ்வாமி, பலன்
ஏட்டத் துழிழுறிஞர் கண்ட கட
வுளங்கள் வாழ்க்குத்துவர் வள்ளுவர்.
முதற் குறவில் கடவுளியல்பும்,
உலகோகுநடிய தொடர்பும் மீனாச
கிடி பிற குறவுகளால் அக்கடவுள்
வழிபாடு கூறுவா திருவனங்குவர்.
முதற் குறன் தத்துவமுறைப்பது;

மற்றவை சமய நெறி காட்டுவதே. முதற் குறளில் வண்ணுவர் அறிவுக் கண்ணால் கண்ட கடவுளியளை விளக்குவதால், அங்கு ஆராயின், அவர் கண்ட கடவுள்வாயும் ஒரு பொரு நாடு காணுவார்ம்.

“அகற முதல் எழுத்தெல்லாம்;
[-ஈக]
பதினாற் பதினாற் பதினாற் ”

இதில் இயக்பு, ஏது, எடுத்துக் காட்டு என்பன அவை நூத்தும் அவைவு முறை பிறழாமல் நெளிக்

பாக்பி, நாவாஸ்,
கோசுந்தர மாதிரியார்,
M. A., B. L.

கங்கா வெங்களைப் போன்றவர் தம் கடவு
கருத்தை விளக்கும் ரூப்பம் நூலில்
தற்பந்து, மணிமுத்து பாராட்டத்
தக்கது. கடவுள் என்ற பெயரே

சிந்தையும் புலனும் கடந்த பொருளாக சூழிக்கும். அதனால், காட்டியும் நூகர்ச்சியமான இரண்டு அளவைகளும் புலனுதலி ஜென்ட்ரல்வாகாகி, புலன்கடந்த பொருளால் நற்குதவாதவாகி விடுகின்றன. எந்திய அறிவாலை, புலனுமால் மேபோத உணர்வும் என இரு திநப்படும். இவற்றால் புலனுணர்வு, கடந்த பொருளாகி கார்ட்டாகவே, புலனுணர்வால் கூடியதற்கும், நூல்லாகி கொண்டு, போதும் அதாவது தலி அறிவுத்துறையால் மட்டும் அறிவுத்துறையால் கடந்த பொருளால் வரையாறுபடும். அதனால், முதலின் ஒப்பாகின் கடந்த பொருளை ஆராய்வோம்.

பிள்ட்டாக இக்குறள் தொடருக்கு, “எழுதிதாக்கர் எல்லாம் அகரத்தை முதலாக உடைய; அது போல, உலகமும் கடந்தான முக்காக உடையது” எனப் பொருள்கூறுவார். தமிழ், ஆரியம், இாலைடு மோழிகளின் நெடுங்கணக்கிலும், “அ” கரம் இடந்தால் முதலில் நிற்பது யாருமாறித்து, இக்கால் கடந்து இலக்கணம் எதுவும் யினங்காது.

அகரம் அவ்வாறுவகுக்கின் முதலாகத் தழுத்து வகைகளைக் கொண்ட சில மெருநிகளும் கல்லில் நிவாரிக்கின்றன. உணவையாலில்

மரிகள் மட்டுமல்லது, உயிரினமைத்தும் ஒனிப்பதற்கு முதலில் வாயை அங்காத்துல் பீவன்டிரும். திறவாமல் மூடிய வராயில் ஒளி பிறவாது. இவி அங்காத்தும் அவ்வளவே நோன்றுவது “அ” கரமாகி, அதன் பிறஞ் பிறக்கும் ஒளி வகை அளவாக்குக்கும், வாய் மூடாமல் அங்காத்திருப்பது இன்றி யானமயாதது, அங்காப்புள்ள வகை அகர ஒளி நிற்கும், அகர ஏன் மனறவில், அங்காத்தலும் முடியும். அது முடந்தால் ஒளி எதுவும் நிலவாயாது. எனவே, தமிழ், ஆரிய நெடுங்கணக்குகளில் மட்டுமல்லது. வாய் திறக்க பேசும் எழுத்துக் காலில் ஏல்லாம் எச்சரும் அகரம் முதலாதல் வெளிப்படல் கால இடங்களால் குற்படுவது மட்டுமில்லை, அகரமின்றி ஒளியே பிறவாதலையும் பிற வொனி பிறப்பதற்கும் அகரம் அங்காத்தங்கள். “உடலினிறாவித்தலாறும், அகரம் எழுத்தினங்கள் ஏல்லாவற்றிற்கும் முதற் காரணமானதோடு, ஒவ்வொரிசெழுத்திற்கும் உடனிலைதலும்” துணவையாய் பிறக்கக் காலுடைத்தார். இவி, அகரம் அங்காத்தல் உள்ள எவ்வளவும் தின்று, வாய் மூட மனறயடைவ, பிற எல்லா ஒவ்வொரும் முடிவதும் தெற்றம். அதனால், எல்லா எழுத்துக்களுக்கும், அதாவது எல்லாப் பேசுகொள்களுக்கும், அகரம் மூக்கும், துணவையும், முடிவாராக நிற்பது விளங்கும். அதுபீரால் நாமிகுக்கும் பூமி மட்டுமல்லது. எல்லா உலகங்களும் கடந்த தோன்றி, கடவுன் துணவையாக

நின்று, கடவுள் மனதுகால் மறைவும் என்ற உண்மை இவ்விகாபபலாகியில் கிடைக்கிறது. அகரம், பிற எழுத்துக்களுக்கு முதற் காரணமாவதோடு, அவ்வெழுத்துக்கள் உர்ளவாயில் கடவுளால்தது தவியது போன, கடவுளும் உலகங்கள் தோன்றுதல்து முகந்தகாரணமாகி, அவைகள் நின்று விளைப்படவாரி, அவற்றினாடிருஷி கடவுள்களுதலும் துணையாரிந்தது. நான் மறைவில் அவைத்துவகும் அடங்கவக்கும் மூலப் பொருளாகவே கடவுள் இலக்கணம் என்பதை, இவ்வொப்பங்கியால் வள்ளுவர் இனிது பெற விவகத்துள்ளார்.

அதுமட்டுமல்லு. “பிரமாமதவியும் பிரிவிதெழுவுரிக்கைவு; ஆவிரும் உவஞ்சும் இரண்டாமும் பிரமத்தின் சாணயக்கீலோ” என்பது ஆரிய வேதாந்தக் கொள்கை. உலகும் உயிரும் கடவுளால்வ; இவற்றுக்கு வேதாரி, முஸ்மாய்க் கடவுள் இவற்றைக் கோந்து நின்று, மகறுயச் செலியும் மூடு முதற் பொருள் என்பது துறிந்த மூயங். தலக்கு விளையின்றியானா சா! சிமாய் நிற்பது பிரமக்கின் இலக்கங்களெல்லார் எங்கர. அதாக முற்றிலும் மாறாக, கடவுளே வூலி காரியம் உலகவர்க் காறுப் படுத்தி விளையிலுப்பினும் ஏதாவது கமிழினுர், இவ்வண்ணமையாயும், குறளைச் சூப்பியில் வரியறுத்தக் காஸ்பாம்.

அகரம், மற்ற எக்கா எழுத்துநெலிகளுக்கும் மூலமாயும் இன்றி யெல்லாத் துணையாயுமிருத்தகம் மறுக்கொல்லா உண்மை. எவிழும், பிற ஒவிகளுடன் நின்று ஒலிக்குமல்லது. அகரம் தானே பிற ஒவிகளாக மாறுவதின்கூல். பிற எழுத்துநெல் ஒவிக்கும் போதும் தான் அவ்வெல்வொல்யோடு உடனோல்ததுவுமல்லது. தன்னினை ஓழிந்து பிற ஒவியாய் அகரம் மாறுவதின்வை அகரத்தின் இவ்வியல்பு, துறிந்தின் கடவுட் கொள்கூக்கையை வலியுமிகுத்த நல்ல உவைமையாதல் வெளிப்பட்டது. இதில், கூரியுள்ள வும் இவ்விலையாகிய அவைத்தும் அடங்கிய உலகத்தோடு ஒன்றாயும் வேறாயும் நின்று, தோன்றுவதும் நிற்றுவ, மறைவது ஆம் முத்திற விவைக்கு மூலமாதல் கடவுட் பாஸ்பு என்றது தெளிக்கப்படுவது. பாசுகைத் தயிற்க கான்தோயின் இட்டையுள்ளது, பிற காலத்து மெருகண்டார் நாளில் இவ்வகையமரக்கட்டும் குந்திஸிக்கப்படுவது. இதை ஒப்பணியால் கலிசுக்கையும் அவைவை நவமூல பொலிய அறப்பழன் காலத்தில் வன்னுவர் தம் சூறாரல் விளக்கி புரினார்.

இல்லி, பிற எழுத்துக்களுக்கொல்லாம் அகரம் மாதாத சிபோவ், அகரத்துக்கு முறையாதென்றாராயின், அங்காத்தநவாவில் வெளிப்பட்டது. வாய் மூடும்காரத்து, என்றும் துணக்குப் பின்துமுதல் வேண்டாது நின்று வரும் அகரம், அதுபோல, கடவு

சூத பிற நான்ததுக்கும் தான் முகவரவதன்று, தலைக்கு வேறொரு முதலை வேண்டுவதில்லை; நான் குத்தானே முதலாய், ஆகி அந்த மின்வாத நன்பி பொருளாய் நிற பது கடவுளியல். இதை வயியிருத் தக கருதி, பகவன் உலக முதல்ரே என்று கூறி அனுமயாமல், “ஆகி பகவன் முதற்று” என்று அவன் கொடுத்துக் கூறிவார், ‘அகர முதல ஏறுத்தெவ்வாம்’ என்பது போல, ‘பகவன் முதற்றே யுவகு’ என முடித்திருக்கவாம். அப்போதும், ஒப்பில் உன்ன இயல்கள் பொருளிலும் பொருந்தி நிற்பது விளங்கும். வாய் து மக்கந் தோன்றி, மூட யாறவதன்றி, அகரம் பிற தத்துவம் இறத்துறை விளை. அதனால் ஏறுத்துக்கணக் கெவ்வாம் முதலான அகரத்துக்கு அகரமே முதலாகும்; அதுப்பால், உள்ளனத்துக்கும் முதலாகும் செ

வன் தங்களுக்கதானே முதலாய் எண்பதை துயமற வயியிருத்த வேண்டி. பிற முதலை வேண்டும் “உலகை” அடையின்றி வாளா குறித்து, தங்களுக்கதானே முதலாம் பகவனை அவ்வியலைச் சுட்டி விளக்கி, “ஆகிபகவன்” அதாவது அவனத்துலகத்துக்கும் தலைக்கும் ஆகியாம் பகவன் எனச் சிறப்பாட்ட கொடுத்துக் கூறியீர வள்ளுவர். ஆகவே, இம்முதற்குறளால் வன் குவர் கண்ட பண்ணடத் தமிழினச் சடவள் இலக்கணம் முற்றும் தெற நெஞ்சத் தெளிக்கப்படுதலறிக்.

இன்னும், “வாறுவிவச,” “அறவாழி அந்தவன்” என்றும் தொடர்களில், கடவுள் அறிவுரு வள், அது இயல்வென்ற நம் முர் கொள்ளக்கணும் காட்டப்படுவதும் கிட்டித்துச் சுவைத் தற்குரியவாம்.

சாதகத்தின் வழி

‘ராம’ என்னும் மங்கிரத்தை சரிபாக உச்சரிக்க வாய் மீகிக்குத் தூங்கக்குதில் முடியவில்லை ஆதவால் நாரதர் அதை மாற்றிப் போட்டு ‘மரா’ என்று உச்சரிக்கும்படி அஸருக்குப் புகட்டினார். தொடர்ந்து மரா, மரா என்று அவர் உச்சரித்த பொழுது அது நான்காக ராம, ராம என் வடிவெடுத்தது. சாதகத்தை ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் நுவக்குகிறவனுக்கு அது நாள்மையில் ஒழுங்காய் அமைந்து விடுவிருது.

நந்திதேவர் பெற்ற வரமும் நாமும்

திருவையாற்றில் தவர் செய்து அருள் பெற்றதனால் நக்கிடிதேவர் பெருமை பெற்றார். இவர் தகை செய்த வரவாறு காமம் திருவையாற்றுப்புராணத்தில் நந்திதேவர் தவம் செய்ததும் சிவபெருமான் காட்டி கொடுத்தபோது பதினாறு வரங்கள் பெற்றதாகக் கூறப்பட-

குள்ளது. அவற்றை நம் முன்னோர் சிவபெருமானால் பிரார்த்திக்கும் போது கூறி வணக்கும் வழக்கம் இருந்தது. மிசோட் டிட்சை பெற்றுத் தினமும் நியமனாகச் சிவபூஷா செய்து அனைவரும் சிவபூஷா முடிவில் அப்பாடஸ்கனா ஒதுவது மரபாயிருந்தது.

மனாறகள் நிந்தனை சைவநிந்தனை பொருமணம்
நம்புவன்களுக்கு ஏவல்செய்துமருச் சதுர
பிறவி நிதெனாப் பேஷதயர் தம்மொடு பின்கு
உறுகி நஞ்சலறை செய்பவர் தங்களோடு உறவு
மாதவத்தினோர் ஒருப்பினும் வணக்கிடும் இயல்பு
அங்கர் நிறு செய்யினும் சிவசெயல்
ஏவக் கொண்டு தெளிவு.
ஏஷ்டாவ அப்பகிளாறு பேரூஷனிற் விவ,

நம்முமைச் சிறந்த எந்த மக்களாக்க — சிறந்த சிவாடியார்களாக்க இப்பேரூஷங்களை நாம் இவரவனிடம் ஓல்வீடுப் பெறுதல் அவசியம்.

ஒரு பிள்ளை என்னமுள்ளதாக இருந்தாலும் செல்வந்தன் ஒருவன் அப்பிள்ளை நங்களாற்றவாழ என்னாலும்பூருந்திகள்ளாயும் செய்திருான்.

தன்பிள்ளை தகுதி உண்மை தாயிருப்பக்கண்ட வறியவுள் பிள்ளையின் முன்னேற்றத்துக்கு நான்காற்றவத் தியாகம் செய்து ம் சீக்கச் சுட்டும் ஜூவன் செய்திரான்

இவை மனிதப்பண்புகள் - இப்பண்புகள் இங்ஙாதவன் பழிக்கத்தக்கவன் இப்படியிருக்க.

பண்டிதர் தி. பொன்னோப்பல்வாணர்

எல்லாச் சிறப்புக்களஞ்சுமையானம் எச்சு சமயத்தைப் பிற சமயிகளும் தால்திகளும் இறிசுபடுத்தவும் அழித்தொழிக்கவும் முயற்சும் போது நாம் எதுவிற் நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கலாமா?

விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்னாம் நோன்றுவிளை

யோறுகள் நிற்க விரைவு கால நித்தனை பொருத மாண்மை நமக்கு இவ்வாணமயால் நாம் நமச்சூ நம் சந்ததியினருக்கும் துரோகம் செய் விள்ளோம்.

கிளைற்றில் விழுந்தவன் உரைச் சிரியும் வளர தங்களைக் காத்துக் கொள்ள முயல்வது பீபால் நாமும் முயவு வேண்டும். ‘சிவனே நாமும் நம் சமயமும் மேஜ்ஸமயது அருள் வாயாகு தாம் இவ்விடயத்தில் நன்கு செய்திபட உதவுா’ என்ற என்னத்துடன் வன நி கீ ஜார் செயற்பட்டாத பொதும் எல்லாம் படிப்படியாகச் சரிப்படும்.

நானாக நமச்சூ முன் வரும் கட்டும் கட்டு என்க வரி வது ம் சிலவனைப் பிரார்த்திப்பதும் என்று செயற்பட்டால் சிவபாதனிறுதய நின் வேஷத்தைவிடும் ஆற்றுக் காலங்களின் பிரார்த்தனையையும் செல்லுத்தருவிய சிவபெருமான் அருள் புரிவார்.

ஒவ்வொரு சமயத்தவரின் பிரார்த்தா குநுமாரிவு அதிசிறப்பிடம் வகிக்கும் நந்தி தேவரின் பிரார்த்தனையை நாமும் செய்கிவாம். சிவங்கு எால் நலம் பெறுவோம் பேர்வை கொள் கைவடி வீளங்குக உலக வெல்லாம்.

< நான்மைகள் பெறும் வழி >

வியாபாரிகள் கடையை இரண்டு முடிம்போது இருப்புக் கிட்டம் பார்த்துக்கொள்ளார்கள். அதுபோவி ஒவ்வொரு மனி தழும் படுக்கின்றபோது, “நாம் இன்று என்ன நற்காரியம் செய்தோம்? வாக்கால் இறைவனுடைய நாமங்களைப் பலமுறை கூறினோமா? உண்மை பேசுகின்றோமா? பிறகுக்கு கூபகாரமான சொற்களைச் சொல்கின்றோமா? இந்த உடம்பால் இறந்து உதவி செய்தோமா? மனதால் நான் இந்துணர்வைச் சிந்தித்தோமா?

இந்தக் கள்களால் நினை புரியாதிருந்தோமா? பொய் பேசாமலிருந்தோமா? சில எண்ணும் எண்ணிடுவோமா? என்று நம்மை நாமே தீவந்தோறும் உறங்குவதற்கு முன்பு சோதித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இல்வாழு தன்னைத் தாலே சோதித்துக்கொள்பவன் தினம் விழிருந்து விடகி நான்காமலையாடவான். — சிருபானந்தவாரியார்

சீரியை நல்கும் சித்திரபுத்திரங்கரப் போற்றும்
சித்திரகுப்த விரதம்

வரும் 18 - 04 - 2000 ம் சென்னையிலிருநே தித்திருப்பத விரதக்கத் தூண்டி இவ்வாக்கம் இடம் பெறுகிறது.

கேம்பாக் பரம்பரைகளின் நிலையில் கருணாபிள்ளை வடிவமே இவ்வியற்கை யாகும். இயற்கைபிள்ளை பெரும் பிரம்மானாட்டத்தின் கருசிறு வடிவே இவ்வுலகமாகும். இவ்வுலகின் நடை மூலமெய்யெடுத்து இயற்கையின் தொழிற்பாட்டுடன் அதாலும் அத்திருவருளின் வரி காட்டவில் நடைபெற்றுவருகிறது. இவ்வளர்ச்சம் திருவருளின் தங்கியுள்ள உலக உயிர்களைத் தீர்க்க நிதிநடைகள் செய்தபாடுகளைத் தூம் இயற்கையில் படிவதும், மாற்றுகளை ஏற்படுத்தவதைக்கூடும் அமையப்பெற்றுள்ளது. அதாலும் ஒவ்வொரு உயிரினத்தின் செயலும் இயற்கையில் அடையாளமாகிய பதிரிஹது இங்று இது விஸ்தரான ரிதியாக நிறுதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் அன்று வாழும் தூவியும் மேயானி மாறும் அன்றும் அதனால் அறிந்து உணர்ந்து அவ்விலை நிலையை, அவ்விலைத்தனமைச் சம்பந்தமாக நிலையாக பெற்றுவர். மானுடர் வருங்கரவும் புற்யாது தடுமாறி வாழ்வர் என்றுவர்த்துகே மானுட நிலைமை நல்லராற்றுப்படுத்த நான்னாவ்கள் மூலம் நிலையாக கொடுவின்கொடுத்துச் சென்றுள்ளனர். அவ்வாறு கொவில்பட்டுடோர் அநிய சிரதமே கிடிருப்பது விரதமாகும்.

எம் செயல்வர் அவனாத்தும், இயற்கையில் ஏற்படுத்தும் மாற்றம், தாக்கும் என்பன வற்றால் தாக்கப்படுவர்கள் நாங்களே. இதான்றேய சித்திரபுத்திரர் நற்கணக்கெழுதி துப்பாது நக்கன் விளைவிப்பார் என்று கணதவுடவராகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தாக்கக்கற்றதும் சம்மான எகிர்த்தாக்கம் உடனடியாக பது விழுதுான் பிற்யான விளக்கமாகும். அவ்வண்ணமே நாம் நான் வன செய்யி சு நற்பயனாகரம் தீயை இயந்தின் தீப்பயனாகரம் அனுபவித்தல் என்பது இயற்கையாகத்தக் கிழவாகும். எனவே இயற்கையில் வரும் வன்றையங்களுட்பட்டு நான்வன செய்து நற்பயனாக அனுபவித்துவே நான்கும் பயப்பாகும்.

வினாக்கள் தீர்மானம் - 25. கல்வி நடவடிக்கை

மேற்கூரைத் தோற்றி வழிசீலன்
ஶுருக் போவேத் தஞ்சையூரும் தினையூரும்
ஏற்பட வாய்ட்டுங்டாகிறது. இதை
ஊர்தான் மனுகத்துப் போறிவழிசீலன்
செய்யாறு தடுக்கும் தோற்கூடன்
விரதங்கள் அனுட்டிக்காப்படுகின்றன.
மிபாறுகளை அடக்கி மனதை
ஒங்கிலைப்படுத்தி நிலைய சிற்றாண்மை

ஷட்டி இறைசிதான்கு சீசயும் போது தீமை சேர வழியற்றுப் போனிறது. இத்தால்தான் எமது கைவசமை வாழ்வில் விரதங்கள் முசியியப்பட்டு விடித்துவழுகின்றன.

சித்திரைச்சித்திரையில் ரீரார் பெண்ணாயிலில் அனுட்டிக்கப்படும் சிறந்துகோர் ஸிரதார் சித்திரைப்பக் ஸிரதமாகும். வில் காலங்களில் தட்சந்திரரும் நிதியிற் வெவ்வேறாக வரிசு சித்திரைச்சித்திரையிலிய விரத நாளாகக் கொள்வார்.

கைவயங்கிரியில் விவராரும் கூலமயவழும் வீற்றிகுத்த வேதை வில் கோலாரிக்க தித்திரமொன் கூருச் சிவஙார் வஹாந்தார். அடி சித்திரத்தை மனிப்புவடனும் அடி பட்டாறும் கூலமயவுள் நோக்க அசு ரித்திரத்திலிருந்து கோற்றியவரே சித்திரபுத்திரர் ஆஹார். இவ்வரச் சித்திரகுப்பக்க என்றும் கிருநாரங்கி கோண்டும் அழைப்பார். இவர் சிவஙாரின் கட்ட எப்படி துர்ம தேவாதயாலிய யமதர்மராஜானில் கணக்கப்பிள்ளாயாக இருந்து வெவருண்டுக் கணக்கும். பிரம்ம மோக்க கணக்கும், பூவோகக் கணக்கும் என் எள்ளாக் கணக்கு கணாரும் கலங்கமாக ஏற்றுக்கொண்டு வரும் நூபியிக்கின்றார் என்பது புராணங்களாறாகும்.

இப்புனித விரத நானிலே ஆலயங்களிலே விசேஷ பூஜை வரிபாடுகள் என்பன இடம்பெறும். விசேஷமாக நெங்கிள்மேகி எழுத்தானில் வைத்து வித்திரகுப்பது யமதர்ம

நாஜை குரியநாராயங்கள் ஆகிய ரூரத்தில்களைக் குமபத்துல் ஆஹா சித்து சித்திரைக்களுரி மற்றும் வி வீட நெய்வேதைதியங்களை நிவேதித்து விசேஷ பூஜைகளைச் செய்து வரிப்படாற்றுவார். இத் தினான் நிதி வித்திரமையும் சித்திரமையும் நாலங்காலமாக நெடபெற்று வருகின்றது.

இப் பிரதத்திற்கு குடும்பங்கள் விரத நியமங்கள் இல்லா விட்டாறும் அவிகாலங்களில் எழுத்து நீராட நித்திய அனுட்டாலென் கணாப் புரிந்து ஆலய தரிசனம் செய்து ஒரு நேர உணவு உட்கொண்டு இவ்விரதந்தை நோற்கணம்-

ஆடி அமாவாசை விரதத்தித் தாவுக்காரு நட்சத்தி. தந்தையும் ஆக்ம ஷோத்துதைக் கருகி ஓராற் கிழ்நார்களோ அடித்போல் சித்திரா கூரலால் விரதத்தைத் தாய் காய்வழி ஆத்ம ஷோத்துதைக் கருதி நோற்றும் வழக்கம் பண்டுதொட்டு நாஸிளட்டே நிலமீ வருகின்றது.

எவ்வே இயற்கையின் நிலமத்துக்குப்பட்டு, இயற்கையுடைய இயங்கும் மனமும் உடலும் செம்மையும் விரதமாற்றித்துப், பிறர் நலம் நோக்கித் தான் தரமை செய்து இறையைப் போற்றவும் நம்மாக செய்யும் பிறர் நவங்கார்க்கும் பெறுந் தொன்று புரியவும் ஒரேஒரத்தில் வழி செய்யவல்வதான் இவ்வரிய விரதத்தை. இவ்விரத ஆடபெண் கணாருத்து அவ்வழி ஒழுகி நந்தி பெறுவாமாக.

முப்புரங்களும் எரித்து பின்னர்

நாம் எல்லோரும் ஈனதென
கேட்பதில் விருப்பமுடியவர்களையும் இருக்கிறோம். குழந்தையைத் தொட்டிலில் இட்டு அம்மாமார் பாடுகிள்ள தாங்கட்டிடும் ஒரு வகையான இசைக்கைத் தனிலாம். நாங்கட்டு எனகிற பத்தினத்தால் + ஆட்டு எனப்பிரித்துப் பொருள் கூறுவர். கால் எனபது நாக்கு என்றும் ஆட்டு எனப்பது அகைத்தல் என்றும் பொருள்படும். இப்படியாகத் தாயிடம் தொட்டி விற்கேட்ட கைகளைத் தொடர்ந்து காத்தார் பாட்டி களிடம் பின்னைகள் கணத்தால்கூக் கேட்டார். பின் வர பள்ளிகளிலிரும் நண்டிரகளிடமும் எத்தனையோ கணத்தாலா அழித்து கொண்டார்கள்.

இவ்வாறு கணத்தகளாகச் சொல்லப்படுகின்ற விடையங்கள் மாத்திலே ஆய்வுபதித்து விடும். கூமி விடைவகானத்தாலும் மாத்மாகாந்தியும் நாங்கள் தங்கள் தாய்மாரிடிட கேட்ட கணத்தகள்தான் தங்களை நல்லமிழப்புத்தியதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். விஷ்ணுவர்மா சொன்ன பஞ்சதந்திராக கணத்தான் அரசர்ஜுமார்களின் அறியாமையை அகற்றிய திறச்சை நாம் அறிவோம். இதை அடிப்படையிலேயே காதாரனையளித்தலுக்குப் புரியாமல் இருந்து வேத, உபநிடத்தக்கருந்துக்கள் புராங்க கணத்தகளாக உருவடித்தும்

கொகித்தும் சொல்லப்பட்டன. ஆரம்பத்தில் 108 புராணங்கள் இருந்ததாகவும் தமிழோது பதினெட்டு புராணங்களே இருப்பதாகும் கூறுவர்.

புராங்க கணத்தானைப் பிரமதேவவிடம் உபதேசம் பெற்ற ஒத்துப் புராணிகள் என்ற முனைவர் தாருகாவனத்து முனிவர்களுக்குச் சொல்லியதாகவும் அது பின்னர் மக்களிடம் பரவியதாகவும் கூறுவர். புராங்க கணத்தானில் எந்த அனுயுக்கு உண்மை இருக்கிறது என்று பார்ப்புதலைச் செய்து அவை சொல்லுகின்ற தத்துவங்களை விளங்கிக்கொள்ள முயறுவதே அறியுண்டும்யாகும். உவகில் நல்வை என்ற சொல்லப்படுபவற்றை கேவர்கள் என்றும் தீயங்களறை அகரர்கள் என்றும் புராங்கள் உதும் அபர்கள் பிரமதேவன் வழிவந்த காசிப் புரவியை விடம் காவத்துக்காலம் தொங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு முறையாகச் சுகரர்கள் இறைவனரிடம் தேசற்றுப்போனநாகவும் அவர் அவர்களுக்கு திருவுடிப்பீடுகளொடுப்பதாகவும் கணத்தகள் முடிவுகட்டும்.

க. சிவராமா

முன்னொரு காவத்தில் தாரகாங்கள் கயலாக்கண வித்தியுன்

மாலி ஆசிய அகராகள் புவனர் இருந்தார்கள். அவர்கள் தாம் இல் உலகில் அடிமாலை இருக்க வேண்டும் என விருப்பினார்கள். அதற்காகச் சிவப்பிரமாணவைக் குறித்துக் கடுந்தவர் இயற்றினார்கள். ஆயிரம் ஆண்டுகள் அவர்கள் புரிந்த தவத்திற்கு மகிழ்ந்து என்ன அவர்கள் மூன் கோள்நினர். அகராகளும் மனிப்பில் இறைவனிடம் தாங்கள் அழியாமல் இவ்வடிவில் வாழ்வதற்கு நித்திய வரம் தர வேண்டும் என்று பளித்து கேட்டார்கள்.

இறைவன் புஷ்பரூபவுல் பூத்தார். இவ்வுலகில் எதுவுமே நிலவு மாண்புவது அவஸ். ஆகவால் விளையாத இல் உலகில் பிறங்கவர் காநந்து நித்தியவரம் பொருந்தாது என்று கூறி வேறு ஏதாவது சீட்டும் படி கூறினார். அவர்கள் சிறிது சிந்தித்து, எஸ் பெருமானே நிறையிய வரம் இல்லாமலிட்டு நாஞ்கள் பாருவதற்போல் மூன்வகுங்களிலிரும் வாழ்வதற்கும் சுற்சுப்பிரத்தும் பொன், வெள்ளி இரும்பிலாவன மூன்று கோட்டங்களை அருள் வேல்லுமொ விஸ்வப்பம் செய்தார்கள். இவ்வள்ளு அஸ்வாவேற அருளி யற்றந்தார்.

நங்கள் கோட்டங்களிற் பறந்து நிரிந்த அகரார்கள் மூன்வகுகளை

“ முப்புரம் எரிசெயித் து அக்சிவன் உறைரதம்
அச்சு பொடி செய்த - அதித்ரா

அருளவிறி சுவாமிகள் விநாயகப் பெறுமான் திருவஞ்சாரலேபே

மூலி தம் அதிகாரக்கை நிலை நாட்டினர். தேவர்களையும் மூலிகைகளையும் ஒன்புறுத்தினர். மூலியம் தானாத கேவரும் மூலியரும் பிரமனிட்டு இலக்கொட்டு சென்று என்னிடம் விளைவாய்பம் செய்தார் மாற்றும் அவர்களின் விளைவப்படக் குக்கு இரண்டு அகரார்களை அழிப்பதாகக் கூறி அவர்களை அறுபாரி வெத்தார்.

விவரிப்புமான் சீபாருக்குப் புதுப்பட ஆயத்தமானார். பிரமன் தேவன் உந்திர சூரிய ஸ்ரீ வாழ்நிவாகவும் அட்ட நாங்கள்வாதி மூண்களாகவும் தொன்று அவ்வாந்களை மாட்டும் வண்ணம் மாபெந்து தேவர் அமைத்து வெத்திகள் நிதிகரகளாக இருந்து வர விட்டுன்று தேவர் ஓட்டி வந்து கயிலை வாயிலின் நிறுத்தி வார். என்ன ஈயிலும் மாமேருமலை வில்லாக அமைந்தது. வாசுநி அம்மாமேரு வில்லின் நாலைஏற்றிரு என்ன பெறுவதம்போடு பூறுப்படும் தேவரத் தாலே அமைத்தவன் என்று பிரமதூக்குக் கர்மம் உண்டாயிற்று.

என் பிரமனின் கர்வத்துப் பங்கம் செய்வது திருங்காம் கொண்டார். அவரது பாதங்கள் நெர்த்தட்டில் அமைத்த போது தேவீன் அச்சு முரிந்தது

அச்சு முரிந்தது என்று பாடியதை யும் இங்கு கருத்திற் கொள்ளலாம்.

இதன் போது இவர்கள் எதிர்வாடு செய்யார். இவர்கள் கொடல்கிகான்து முப்புரவுகளைப் பார்த்துச் சிரித்தார். அங்கூரமே அவை எரிந்து சாமிப்பாவினால், அவேகமாக இந்தக் கணத்தை எவ்வெறும் இவ்வள

விள் விட்டு விறவாக்கள். மூன்று அகரர்களுக்கும் இதன் பின்னர் இவர்கள் எவ்வாறு அருள் பிரித்தார் என்பதைச் சந்தர்த்தி கவாயின் தமது இருப்புன் கூப்பத்திற்கில் எட்டார் பாடவிற் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரெந்த சூராண்துஷந்த ஸ்ரவாலில்
இருவர் நின்தினக் கோவிலின் வாய்க்கல்
காயல்வார் என் சீருளிய பின்னை
ஏந்துவ நீகள் காட்டரங்காக
மாண்தேர் தோக்கிறென் பாதடம் மகிழ்
மாளிரூ மூறுமூங்க அந்தன் செய்த
தேவ தேவநின் திருவாடி அடைந்தேன்
ஏழும் பொழில் திருப்பாஞ் கர்களாவே.

இப்பாடலிலிருந்து தாரகாக்கன், கமலாக்கன், ஆசிய இருவரையும் தனது திருக்கோவிலின் காலவர்களாக அமர்த்தி அருள் புரித்தார். வித்தி யன்மாலைக் கு இவர்கள் மாநடம் புரியும் போது அன்னை பகிரிமீதுமாத மலை முழுங்கும் பேற்றுகிற் ஆட்கொள்டார். எத்தக் கணத்தையாயினும் அதை மூழுமூழுமாக அறிவு து இங்கர்மன்போ:

“ மூப்புரம் வெற்றனலை எங்கர்கள் மூடர்கள்
மூப்புரமாவது முங்கை காவியம்
கூப்புரம் எய்தகை ஆரதிகாரே,

மூப்புரங்கள் எல் ரூ ஆஸ்கம், கங்கோ, மாணை எங்கூம் மூப்புரங்களே குரிப்பிடப்படுவின் ரூவு எனகின்றார். இவற்றைவின் சிரிப்பே திருவுங்கர் தோக்கூரதும். ஆகவே இவற்றையுருவாகி மலங்கள் நீங்குப் பெற்று ஆசிமாக்கள் இவை

இது ஒது புறம் இருக்க சித்தர்கள் கூறுவது நக்குல விசாரணையாக இருப்பதைக் காணலாம். நட்டகல்லும் போகுமா, நாததுவுள் இருக்கக்கூடிய என்று சிவவாக்கியர் கேட்பார். மூப்புரம் எரித்த வரலாற்றைச் சித்தர் பராப்பரையின் மூச்சோடிகளில் ஒருவராகவும் இருந்தார் விளக்குகின்றார்.

வான் கிருவாடியை அடைவிட்டார் என்பதே மூப்புரங்கள் எரித்த கணத்தையின் தந்தை விளக்கமாகும். நமது புராணங்களில் உள்ள நத்துவப் பொருளை உணர்ந்து இரட்டிப்பாக இன் புற நு அனுபவிப் போமாக!

நான்சுடரே வாழி!

அருவமே கருவம் அளவிலாக கருவன
 அனித்தப்பை முருகனை நம்பி
 திருவுடை தெளிகள் நந்தமிழ் உறைகள்
 திகழ்மிகு பலிகளாக கம்பி
 கருவற நிச்சர கந்தபேவன் தொண்டர்
 கருத்துடைச் சேவைகள் எம்பி
 பெருமர மாகப் பரந்தகைப் பாரில்
 புரிந்திட வைத்திடும் சுடரே!

ஙாலமே யில்லா கட்டுப்படன் உயிரும்
 உவந்திடும் இறைநுவணை வாழ்ந்திக்
 காலமாய் வாழ்வை மாற்றியே மஞ்சத்தைக்
 கருத்துடைப் பண்பினில் ஆழ்த்தித்
 தாலமாய் ஸந்து தலைவனில் போறு
 தரமிலாச் சிந்தனையாக தாழ்த்தி
 ஹாலமாய் வாழ்வின் நாதியை நல்கும்
 நூல்தே வாழ்த்திடும் சுடரே!

ஒங்கே ஓருங்கு மிகுமழு பொரித்து
 மேலிடும் புயலினில் மாட்டு
 வேகமாய் வீசும் விழுப்புடைச் சமரின்
 வெந்தனைற் றீயினில் வாட்டிப்
 போகமாய் வாற்றது பெட்டுத்தினில் வீழ்ந்து
 “போய்வரும்” வரையிறும் ஆட்டு
 சக்கேய யோன்றுவன் என்றவைத் தூலிண்டிய
 இருங்கு ஒனிசிது சுடரே!

ஏதிலிதிக் கண்டில் உரிந்திர மாகும்
 சால்ருடைச் சுடரே வாழி — அதைப்
 பண்ணவிய பேருவைப் பண்பினர் யாவரும்
 பரமானின் அருளினால் வாழி.

அனாநாஸ்யூர் சேந்தன்

என? என்று கேட்டால் தெரிந்துவனே புத்திமானி.

துசயவள் மாண்பு

“ நானிற் சிறந்த கோலிலு மில்லை
தத்தை கோல்மிக்க மந்திர மில்லை
ஆயிரம் உறவில் பெருமை கனிஸ்லை
அளிலை நந்தரயே அங்பின் எல்லை ” என்றும்

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என ஏழ், நமது முன்னோர்கள் தாயினால் தெய்வ நிலையில் வைத்து வணப்பி வந்துள்ளனர். அத்தாயின் வடிவங்களாக ஹவு வியக் கங்கள் அனைத்தையும் கண்டு வணங்குவதான், சம்பிரதாயம், முன்னோய காவத்தில், இங்கித்தாக்க கர்ண பரமபூரக் கலதகள் எனக்கு எடுத்தியம்புவின்றன.

நாம் இந்தப் புத்தாயிரமா மாஸ்டில். தலை நிமிஸ்தது வாறு வதற்குத் தாய்வமையே காரணமாகும். அறுவாறு கோடிக்கும் அப்பாற சீசல் பூம் சனத்தொலை யானது தம்மை இப் பூரிக்குடுப்பாடத்தை காயல்வாப் போற்று கிட்ட, கருளாக்கேட்டின்ற, ஆசிப்பறுகின்ற மூட்டியில் மூன்னே ஒத்துச் செல்கின்றது.

அ என ஏன் யா வை வள், நாம் ‘இருஞ்’ எனக் கலங்கிய போது

அவனுக்கு பிறிய கெல்வமும் ஆபத்தானது. அவனுக்கு மீறியவறுமையும் ஆபத்தானது. இரண்டுமே மனிதர்களை கெட்டுவர்களாக மாற்றிவிடும்.

எனக்கே ந்தி வருவிறாள், ‘பரீட்சை’ என்றபோது நெஞ்சில் உறுதியாக இருக்கிறாள். ‘நோய்’ வந்த போது, கவனமாக, மாத்திராகளாத் தந்து, தோய் பீர்த்து மிழுகிறாள். நாம் ‘அழுது’ புரங்கும் போது எம்முமத் தேற்றுகிறாள் ‘உணவை’ மறுத்த போது எம்கு அன்பாக உணவு திருகிறாள். ‘வறுமை’ வந்து நாம் கலங்கும் போது எம்முமத் தேற்றும் துயர் துணைக்கிறாள்.

வறுமை விவரங்கள்

இந்திலையில், தாய்மளவள் மாலூட் நிலையிலிருந்து ‘மாஸ்பழு’ நிலையான தெய்வத்தைக்கு உயர்த்தப்படுகிறாள். எனவே, நாம் பெண்மைக்கும், பெண்களுக்கும் தாய்மைக்கும் மநிப்பள்ளத்துவாழ்வியாக!

தாமிய கொந்தபோன்ற தடுத்து நிர்காரதே.

சிரார்த்த கர்மத்தின் முக்கியம்

கிருகள்தனுச்சுத் தர்மசாத்தி
ரங்கள் பஞ்ச மகாயக்ஞங்களைத்
தவிர்க்க முடியாத கடமைகளாக
விதித்திருக்கின்றன. இவற்றைக்
வகைப்பட்டால் தண்டனையுண்டு.
இந்த யக்ஞங்களாகவன; பேதவயத்
ஞம், ஸிவக்ஞம், பிதிரியக்ஞம்,
பூதயக்ஞம், அகிழியக்ஞம் ஆகும்.
இன்வாழ்யான் ஒவ்வொருயனும்
தன் முன்னோர்களில் சிரார்த்த
கர்மத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.
பிதிரி உலகத்தில் வாழும் முன்
நோர்களே பிதிருக்கள் அவர்களுக்கு
ஞத் திவ்விய சக்தியும் (கன) தில்விய சுரேத்திரமும் (ஆது)
அமைந்துள்ளன. எந்திர உச்சாட
ஊத்திற்கு மிகுந்த சக்தியள்ளது.
பிதிருக்கள் தங்கள் திவ்வியம்போத
நிர த தில்வால் மந்திரங்களைக்
கேட்டு மகிழ்ச்சியன்றைகிறார்கள்.
அந்த ஆகுதியை அவிட்பயர்களை
அவர்கள் ஆசிரவதிக்ஷிறார்கள்.

சிரார்த்தத்தில் அவ்வத்தின்
சரம் குரிய சிரகங்களாற் கிர
ஞசப்பட்டுக் குரிய உவகத்தில்
அதைக்பொன்று பிர்ந்த ஆஸாங்க
கள் நிருப்தியடைகின்றன. இது
யனியிரும்கூட அடிநகர் தர்ப்பனை
மும். சிரார்த்தமுங் செய்திறார்கள்
அவர்கள் ஏற்றுதானுத்திரை முனும்
ஶராய்ந்து அப்படிப்பட்ட யளிஞாங்
களால் நவை பங்குண்டு என்று
கண்டுள்ளனர். சிரார்த்தம் செய்

வது முக்கியம் என்பதற்குக் கீழத்
யும், உபநிஷத்தங்களும் பிரமாண
மாகும். மலிந்தர்களின் கலைகளில்
ஒரு வருடம் பிதிரகளுக்கு ஒரு
நாளாகும்.

திருமதி. நந்திராலீ நானாஜூர்

ஒரு மனிதன் மத தர்மத்தில்
மனத மூர்த்தி செலுத்தியவனாக,
விவேகமும், வெராக்கியமும் உடை
யவனாக, சாலிப்பிரகங்களிலும்
வேறுங்களிலும் நூல்பிகளையுடைய
ஷங்கர் ஆயுள் முடிவு வரை நல்
ஷாந்திக்கை நடாத்துபவனாய், தங்க
கடைசிக் காலதீந்திம் பக்தி செய்
நல், யூபம், தியாகம், ஸவாத்யா
மம் முதலியவரிற்கும் குறிப்பவனாக
இருங்கும் பட்சக்திவில் அவற்றுக்குப்
புதவனை தீவில்லீட்டாறும் அவ
றுக்கு விருப்பியில்லை. அவன் சாலி
வத சாந்தியை நீச்சுமாய் அடை
வாதி. அவன் அங்கால அங்கு
காரத்தாற் பாறிக்கப்பட மாட்டான். அவன் உலகின் இயிவான
கலர்ச்சிகளிலிரும் விடுபட்டு
வன். அவனது முன்னேற்றத்தைப்
புகவான் பாதுகாக்கிறார். அவன்
ஈரங்காகதி அடைந்து விட்டான்
வீழ்ச்சி, பயம் இங்கே. அவன்
தனது பழைய சம்பங்காரங்களா
றும் முன்ஜூன் வங்களிற் செய்த
நல்விளைகளாறும் அமடநினுக்
திறான்.

ஷாந்து நீர்போக உரைத்தொட்டி நோக்கி முன்னேறு.

நி நித்தியானத்தினை நுகர வரயாக எவ்வ நரீயத்தை ஒழுங் காகச் செய்வதாறும், ஹரி நுயன் கணளாப் பாடுவதாறும் ஏனை, எவ்வ மோர்களுக்குத் தொண்டாற்று வகாறும், நஷ்டெறியைக் கண்டப் பிடிப்பதாறும், த வ நா ம உ வேதம் ஒதுவதாறும். பரம் போர்ஜுவனாக் தியாவிப்பதாறும், நி அழிவில்லாத பிரம்மத்தின்

பத்தினது அடைத்திடுவாயாக உலக செயல்கள் அவைத்திலும் கடவுள் உணக்கு வழி காட்டுவாராக!

எனவே, நாம் அவைவரும் இறந்த உறவினர்களின் திரார்த்த காமங்களைச் செவ்வனைக்கட்டில் அவ்வாண்மாக்கன் நித்தியானத்தைப் பெறுவாற்று அடைய வழி கணம்ப் போய்க!

64 கணவிகள்

1) அசுறரவுக்கணம்	2) எழுத்துக்கற்றுவது	3) கணக்கு
4) வேதம்	5) புராணம்	6) மிளாகருணம்
7) நிதிசாஸ்திரம்	8) பூர்வகிஞம்	9) தர்மசாலைத்திரும்
10) யோகம்	11) மந்த்ரம்	12) சகுநம்
13) சிறிபம்	14) சௌத்யம்	15) சூப்ராஸ்தரம்
16) இறிசுநாலை	17) காலியம்	18) அவங்காரம்
19) மதுரபாஷ்ணம்	20) நாட்கம்	21) நிருததகம்
22) ஏப்தபிழுநாமம்	23) வீணை	24) வேஷங்
25) மிருதங்கம்	26) தானம்	27) அங்கரபரிசுக்கு
28) கநுபரிசைகு	29) ரதபரிசை	30) சுறுபரிசைகு
31) அசுவபரிசைகு	32) ரத்தபரிசைகு	33) பூமிபரிசைகு
34) யுத்தவகுக்கணம்	35) மன்யத்தகம்	36) ஆகர்ண்டனம்
37) உச்சாட்னம்	38) வித்தேவநானம்	39) மதுராஸ்தரம்
40) மோகநம்	41) வசிக்ரவணம்	42) ரஸவாதம்
43) காந்தர்வா	44) வைபரிலவாதம்	45) காதுவாதம்
46) கெளங்குதூபாதம்	47) கஞ்சாவாதம்	48) நஷ்டவாதம்
49) முந்துவாதம்	50) ஆகாஶப்ரவேசம்	51) ஆகரசநகட
52) பரகாப்பிரவேசம்	53) அதிர்வரி	54) மஹேந்திரஜூலம்
55) இந்தரஜூலம்	56) அக்ரில்தம்பம்	57) ஜவல்தம்பம்
58) வாயுவ்தம்பம்	59) இந்தில்தம்பம்	60) வாக்தம்பம்
61) க்கலன்தம்பம்	62) கர்ணதம்பம்	63) கட்சதம்பம்
64) அவள்தாரிப்போகம்		

கி. விருங்கனார்மா

கிருங்கைப் போல் தீவை எழுவும் இல்லை.

நல்லை திருக்குங்களம்பந்து ஆட்டை குதலாகவுட குருமார நெறிதாணம்
ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாஶ்சார்ய ஸ்வாமிகள்

உலகத்தின் நிலையானம் உணர்ந்ததுவால் இயங்கும்படிக்
 வகைந்திருப் பீக்கி
 அவகருமெய்ச் சிவங்குரான் நெறிதின்றாய் அரண்டிள்கிக்
 அகத்தை எவ்வதாய்
 விவைமுதிர்க்க ஒன்றொது மாணியங்களையாய் ஏத்தானும்
 வெங்கி மாளிக்
 தாங்குவிற் நிகழுக்கின்ற இவங்கயருதறி ஓரக்கோ!
 நயந்து வாழி!

செல்லுங்களை வீரி தெல்லாக்கு மேல்வனரு.

ஈழத் திருநாட்டில் இருநூல் மாய் விளங்குவது மாற்பாளைம். இப்புண்ணிய டூபியில் சொல்ததற்கு மூர்களின் உயர்தனவையைப் பீடமாக விளங்குவது நல்லை திருநாளன் சம்பந்தர் ஆதினம் இல் ஆனோ சொல்த துமிழர்களின் தவப்பயணாய் 1966-ம் ஆண்டில் எதாகிகம் செய்யப் பெற்றது ஈழத்திருநாட்டில் பாரத பூர்ணில் இயங்கும் உயர்சொல்தினங்கட்டு சடாக ஓர் ஆகி எம் உறவாகவில்லையே என்ற வேதனை நாவுவர் பெருாங்குதல் நற்றுமிழப் பெரியவர்கள் பாரத உள்ளத்தை வாட்டியது. இத் துண்பத்தினின்நு காவுந்துமிழர்களைக் காத்துநாகந்தன் இன்பவாழ்வதை துறந்து துண்ணன அரப்பணித்துவர் ஸ்ரீஸ்து குவாந்தாக தட்டிராங் கூவாமிகள்

ஈழக் திருநாட்டில் காவுத் தமிழ் வீற்புன்னராக விளங்கிய சித்தாங்கு வித்து தசர் பிரம்மபூர் செந்திராதனார், இவக்கன எப் பேராந்தார் வித்து வான் கடைச சையர் ஆகியோரது பேரளாகப் பிரம்மபூர் செல்லல்யார் குருக்கள் காக்கம்பாள் தம்பதியிலர்க்கு அருநூம எமங்குளாக அவதித்து வர் சிவப்பிரமணிய ஜூயர். இவர் சிரு வூபதிலேவே தெய்வீக நூலை உண்டார். வாணிகளை வைத்திருப்பாரா வீத்தியாலையத்திலும், வாழ இந்துக் கல்லூரியிலும் கல்வி பறிஞரு கிறந் த அறிஞராகத் திரும்தகார். துமிழ், ஆங்கிலம், உமலகிழுதும், ஒழியம், சிறிடம், இவச ஆயிய துறைகளில் மிகுந்த

தெர்ச்சி, உடையவராக விளங்கி வாரி. யாழ் இந்துக் கல்லூரியிற் கவனி பயிலும் காவுத்திலேவே இந்தியாவில் இந்து வருணை தந்து கல்லீ நெடித்த பேராந்திரர்களின் விஷாப்பீதிநுரைய மாணவமனியாகக் கிரப்புப் பெற்ற ரா. கல்லூரி வாழ்வு நிறைவு பெற்றபின் கணவு ஒருங்குதுறையில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டு விளங்கினார். அக்காலத் தில் மிகவும் பிரபன்யம் பெற்ற இன்னிசை விலிமூறரயானார் சங்கர சுப்பையர் கவுருவினின் விள்வகர களிலே நாட்டம் கொண்டு பின் தொடர்த்தார். நிகரில்லா ஆற்றல் கொண்ட சங்கர சுப்பையரின்தெய் வீக உறைகளாப் பின் தொடர்த்து கேட்ட சுப்பிரமணியன் அஸ்ரூ சொங்கவன்னை போல் தானும் இவ்விசை உரையாற்ற வேண்டும் என ஆசுத்துற்று அவர் திருவாட்டுமயம் பற்றிக் கொண்டார்.

சுப்பிரமணியனின் பேராற்றுகளைச் சாங்க சங்கர சுப்பையர் சுருதி வாத்தியத்தை மனிலூபாருஷந் கழங்கிச் சூரியன் பேராற்றிருக்கிறப்பாய் என ஆசிரவதித்து உறிசாகப் படுத்தினார்.

ஓருப்பொறுப்பேச்வர், தாங்கா சிரோ
நூல் - திருமூர்த்தி

தாது பதினெட்டாம் காரதில் இங்கிலாங் விள்வகர நடாத்தத் தொட்டு கிய சிவகப்பிரமணிய ஜூயர் நாளாட்டுவில் வணக்கன பூர்வன், என். மனிலூயர் எழையும்

மனிபாகவதர் என்றும் ஈழத் திருநாட்டில் பிரபல்யம் பெற்றார். இவரது ஆற்றலை அறிந்த தென் ஜாட்டுநீதி திருக்கோளில்களும் ஆதி எங்களும் இவ்வரையமூத்து கொர வசிரிது வழங்கிக் கொரவதின்தோ இவரது இனிய சொற்பெழியில் களால் தமிழகத்தில் மனிபாக வதரி என்ற நாமம் மகதநூலும் பிபற்றது. யாருப்பானத்துக் கிருக் கோவில்களிலும் கொழும்பு மாதக ரிதும் திருச்செந்தூர் விழுவிலும் இவரது தொடர் விரிவுஞர் கேட்ட ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கட்டுவர், உள்ளம் உருக், உஸரச்சி வசப பட, உரையாற்றும் இறங் கொண்ட இவர் இராமானாம், மகாபாரதம், கந்தபுராணம் போன்ற காப்பியங்களை 15, - 40 நாட்கள் தொடர் விரிவுஞரைத்து மக்களைக் கவர்த்தார். ஈழத்திருநாட்டிற்கூடாதுதமிழர்க்கோர் ஆதி னம் வேல்ளும் என்ற பேரவாஸாவ மனிபாகவதரி மதுஞர் இருஞரான சம்பந்த ஆதினர் குருமுதலியின் நல்லாசியுடை மதுஞர் மகாசந்தி தாங்குதைக் குருவாய்க் கொண்டு மந்திரோபதேசமும், காபாயும் பெற்று நல்லை ஆதினக் குருமுதல் வராக நல்லை அப்பானித்தார். நல்லைக் குருமுதல்வராக அவிச்சு கம் பெற்ற வேலை முதல் இட்சா நாமயானிய ஸ்ரீஸ்தீ குவாமிதாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாக சார்ய கவாமிகள் என்ற திருவந்தூர் நாமத்தைப் பெற்றார். நல்லை ஆதின முதல்வராக அறுள் நிலை பெற்ற கவாமிகள் தமது அயராத முயற்சியால் ஆதின சம்பிரதாயங்

கொளக் கட்டிக் காத்து அரும்பனி யாற்றி வந்தார். ஆதினத்தில் தீந்திய, எருமித்திய பூங்கள் இல்லா வச சமயநிட்சை, விசேஷநிட்சை, மபநயங்கம், திருமணக்கிரியைகள், வேதபாராயங்கம், சமய பாட உகுப்புக்கள், திந்தாந்தல்குப்புக்கள் யோகாசங்கப் பாசிற்கி வகுப்பு என்பதையும் அடியார் முகுடங்க மகாநாடுகள், இன்ன ச விழாக்கள் யாத்திரிக்கீர்ணள உபாரித்தல் முதலையே பல்வேறு பல்லிக்கல்லாற்றி வந்தார்.

அதிகாங்க முதல் கவாமிகள் அரும்பனிகளினை ஆற்றிப்பலரது மதிப்புக்குள்ளாவார். கலீரென்ற குரவில் இகசனான மரபில் நின்று ஆற்றிய உரை இன்றுமெம்மாதே துறை பக்கமயாய் உள்ளை மலே சியா, சிங்கப்பூரில் இவர் கதாபி பிரசங்கம் செய்த வேலை அத் தாட்டில் வசித்து கைவத்தமிழர் கன் ஓர் குரவனியைக் கண்ட நிலை யில் வராங்கிப் போற்றினர். நல் தூர் கந்தனின் உற்சவ காலத்தில் கிளமும் இவரதுஉரை ஆஸயமுள்ள வில் இட்டபெறும். பக்தர் வெளனாம் திராவடு நினை இவரது மன்றாயை செலிமடுக்கும் நிருச்செந்தாரின் இவரது கந்தசங்கடி கால உங்களையுக் கேட்பதற்கு கடல்போல் மக்கள் கூட்டும் திரங்கும்.

தெய்வீகஞானமுடைய கவாமி கள் அறுள் முருங்க சிறுவன் சந்தரவின்குத்தைத் தாங்கியிப் பிடிட்ராக வரவர்த்தெடுத்து ஆதின ஆதின வரசப் பட்டம் கூட்டு வளர்த்தார்.

இளவரசர் பட்டம் பெற்ற திரு. கந்தரவிங்கம் என்ற அருள் ஞானத்துறை குருவின் வழியில் நின்று பணிசெய்தார். உலகம் போற்றும் நிலையில் நால்லூ திரு ஞானசம்பந்தராதீஸ் மூங்கி வளர்ந்து 1981-ம் ஆண்டு முதலாம் குருசந்திதானம் இறைவன் திருவடிகளன்சு சென்றுவடிந்தார். சுவாயிக்கரிசு புனித ஆத்மா நல்லூரில் உள்ள குருமூர்த்தி ஆலயத்தில் சிவநிலைபெற்றது. அன்று முதல் 2-ம் குருமகா சந்திதானம்

நால்லூ ஆநீனத்தைச் சிறந்த முறையில் இயக்கி வருவிறார். அவர் ஆற்றும் பணிகள் அளவிடமுடியாதனால்.

இளம் வயதில் நால்லூ முறைக் கார்ப்பானித்துச் செலுத்தமிழர்களின் தலைமுகங்காக இன்று அவர் மின்னால்குறிறார். ஈடந்த பத்தொன்பறு வகுடமாக நால்லூத் திருஞானசம்பந்தராதீஸ் இவரது தலைமுயின்சீழ் சொல் துறிமுரகைள வழிநடாத்தி அருகின்றது.

பாராட்டு ஏனாக்கலை

என்கை யாராவது பாராட்டினால் அந்தப் பாராட்டு எமக்கு உயியதனால் எம் து ஆங்காவுடன் கலந்துள்ள தெய்விக்குத்துக்கீர்க்க உரியகிக்கன்று அதுதால் வெள்ளும் எம்முமக்கான் பாராட்டுக்கிறார்கள் என்று தஞ்சூற்றுவன் தபாற்றினு போவான். எனது நற்றிச்சூலைய மதித்து அன்பின் மேல்ப்பால் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தினார் இன்று எடுக்கும் இப்பாராட்டு அவுப்பத்தை இறைவனிடத்திலேயே ஒப்படைக்கின்றேன். என்னாம் இறைவன் எது சொல். இறைவனுக்கீக் காராட்டோழிப் பாக்கல்வ.

புத்தாயிரமான்டு வத்யாத ஞானச்சடர் வெளியிட்டு நிகழ்வில் பாராட்டப்பட்ட சமூகதோறு கா. கணேசதான் பிதரினித்த அருத்து.

மானுடத்தை மேண்ணமப்படுத்தும்
மாண்புமிகு கோபாடுகள்
(மகாஸாரதத்திலிருந்து)

திரெளபதி திருமணம்

தீருபதி மாண்ணி நன்குதல் விழின் திருமணத்திற்காக. அரவண மண்ணமயையும் நக்கரையும் அலங்கரிக்க உத்தரவிட்டார். திருமணமண்டபம் ஒன்று அஸாமகப்பட்டு நோரங்கள், மலர்மாலைகளால் அழகுபடுத்தப்பட்டது. குறித்த சபமுகூத்து நன்றாக்கும் வந்தது அருமலை வள்ளவரால் தேனாபிய முனிஸர் வேதனிதிப்படி அக்டெனி காரியங்களைர் பெற்றங்களார். ஒம் காரியங்கள் நிறைவேறியதும் முதலில் யூதிஞ்சியர்களுக்கும் திரெளபதிக்கும் வேதனிதிப்படி திருமணமாக நடைபெற்றது. இதன் பின்னர் மற்றொரு நாள்களிலே கும்முறைப்படி நிருமணம் நடந்திருக்கிறது. துருபதி மாண்ணி தனதுபுதல்விக்கு. யானை கு நி கார். தேர். பாஷியாட்கள். நிறைந்த நிதிக்குளை என்பவற்றை சிரவரிசையாக வழங்கிக் காண்டுவர்களைக் கெளரவித்தான். நிறைவாகப் பெரும் தாண்டகளை, அந்தனர், அறாக்காரர், வாழ்முகி, என் போருக்கு வழங்கி மகிழ்ந்தான். பாந்தசால நூடே மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் திறங்குதிருந்தது. பாண்ட

வர்களும், குந்ததேவியும், பெறுமகிழ்வடைந்தவராய்த் துருபதமன் வைவிள் அரவணமணையிற் தங்கி வாழுக்கிறுந்தனர். பாண்டவர்கள் குக் கண்ணல்லூறும் அளவிறந்த செல்வங்களைப் பரிசாக அனுப்பி வைத்தார். பாண்டவர்கள் மயிருடன் இருப்பதும், திரெளபதியைமலாத்து சுப்பிசௌமனை வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதும், பல்தோ மன

சிவத்திரு ஸ் ஜமாதாமீற்யர்

வர்களும் மக்களும் ஒற்றர் மூலம் அறிந்து அகாகிப்பிந்திருக்கனர். இச் செய்தி அல்தினாபுரத்திற்கும் பரா ஏரியது. இவற்றை அறிந்த பேஷமர், ரூப்ரோக்கர், மிதூரர் முதலாலோகும், அங்கினாபுரத்து மக்களும் பெரும் உவங்க அடைந்தனர். இச் செய்தியைநிதி, நிருதராஜ்யரான், துரியோதனான், முதலாலோகர் பெருந்துவாயில் மூழ்கினர்.

விபரித ஆலோசனை

அல்தினாபுர மக்கள் பெறுமகிழ்வு அகாண்டவராய்ப், பாண்ட

★ எழுத்திற்கு அவரும் உலகிப்பது இறைவனும் முதலாகும். ★

வாக்களைக் கண்குளியிருக்காதுவேன்
மேல்வரை கருத்துடையராய்
இருந்துவிடுனா, நூர்யோதனை,
சுகுனி, காவனி முதலாலோர்,
பொறுதாமையாகி மனம், புழுங்கிய
யராய் ஒன்றுகூடி யத்திராலோ
சனன செய்துவீர் அப்பிராது குனி
“பாண்டவர் பல்லி பெற்று, மரிக
வின் நல்வாதராவையும் பெற்று,
வளர்ந்து வருமுன் இத்தருவைத்தில்
அவர்களுடன் போரிட்டு அவர்
களை அறித்தெழுப்பில்கீ நன்மை
தரவல்லது. எனவே தூமதியாது
பொன்டார்க்ளூஸ் போர்
விதாகுக்கெவண்ணிடும்” என்று கூற
லூற்றான் அப்பிராது. சௌமததி
தன் புதுவிலுள் “பாண்டவர்களை
அழிப்பது எனித்தன்று. அவர்கள் வல்
விவர்கள். இத்துடன் நால்லார்கள்
அவர்களுக்குப்பொதுமக்களின் சித
ரவும் ரிசைய உண்டு. எனவே
அவர்களுடன் போர் புரிந்து
டின்களை வளர்க்காது, மார்தாவ
மாக நட்புடன் காற்றுவே உசித
மால்து” என்றார். “விராராமம்
கொண்ட உள்பொங்குவைய ஆரி
யோதனை, கர்த்தன், எனவோர்.
சௌமதத்கள் புதல்வரின் உணர
களைச் சொல்லின்காலு சுதானியின்
ஆர்ப்போதனையுடன், பாண்டவர்
பீது போர்வூடுக்கழுயங்கவர்.

இவ்விடப்பதினைத் தீர்த்தி மூலம்
அளிந்து விவரம்— பாண்டவர்,
முதலாலோர், இட்டத்துப்பங்கள்
கிட்டத் தீர்த்தாலோரின் துணை
ஷட்டு, ஆரிமீயாதாலோர்துபோகரை
எதிர்த்துப் போரிட்டனர். பாண்டவர்
களைச் சந்திப்போன்றால் முடியாத

துரிட்டு வாத வை முதலாலோர்,
தோல்வியுற்று, அவர்களுடைந்து
வராய் அல்லதொபுரத்துக்கு மீவிட
வர்.

நபா நாடகம்

பாண்டவர்கள் உயிருடன் மீன்
ஏறுப்புதாயும். துருபத யன்னை
புதல்வினை மனந்திருப்புதாயும்,
அத வாற் பாண்டவர்க்கட்டுப்
பெறும் நன்மயிப்பு ஏற்பட்டிருப்
பதையும் அறித்து கொண்ட திறு
தராங்கிழங்க மன்னை போறாம
யால் மனம் புழுங்கினால். ஆனால்
புறத்தே பெற்றும், விதுரை முதலாலோருடன்
மலிந்வான் போல் நடித்து சுக்கான். இவ்வாறான
நிலையில் தூரியோறாள்தந்தையை
அனுபிப்பாண்டவர் மீன்டும் பறம்
பெற்று நலத்தூடன் இருப்பதை
ஏற்றதுக்காத புதல்வர்களால்
தூயக்கு ஏற்படப்பிராதும் மதிப்
பிச்சையைய எடுத்துக்கூறி “பாது
செய்யத் தகுத்தது” என்று கலாவை
படன் விசொவினால். வாந்துவின்
முடிவா நிலை வை பய உணர்ந்து
கொண்டு திருதாலையிலும் பக்களை,
பின்றும் முதலாலோரை அழுத்து
ஆலோசனை பொறுதான். அப்போது
பீஷ்டும் திறுதாலையை நோக்கி
“பான்னா உண் புதல்வர்களைக் காபி
பாற்றுவத்பொலூரு, உண்ணு சுகோ
சூராள் பாண்டுவின் புதல்வர்
களையும் காப்பது உண்டு கட்டாம்.
பாண்டவர்களுடன் வீஷ்டு பக்களைம்
ஏதாலும் ஆரியோறாள் வீஷ்டுதை
செயல்களில் கடிப்புவிதான், உண்டு
புதல்வர்களுக்கும். பால் வீஷ்டு
புதல்வர்களுக்கும் ராஸ்யத்தில் சம

உரிமை உண்டு. எனவே அரசிற்
பாதிக்கப் பாஸ்டிக்கட்டி அளிப்
பதே சாவச் சிறங்கது. இவ்வாறு
செய்யாவிடின் வின் யிபரிதங்கள்
ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. அவர்கள்
தீதி தலைநாதவர்கள். பாதி ராஜ்
யந்தை தேர்ஜமூட்டன் ஆட்டி
செய்து இருப்பார்கள். எனவே
இதற்கு நீட்டங்படுதல் வேண்டும்
எவ்வுறு கூறி முடித்தார்.

இதை பின்னால் துவராணாச் சாமியாகும், இக்கருதிலையோ அங்கே வரித்துப் பாண்டவர்களை அன்றினாபுரத்துக்கு அனுமதிக்குத் தோதர்களை அனுப்பும் படி கேட்டுக் கொண்டார். இவற்றை எல்லாம் செல்லியிருத்துக்கொண்டிருந்த சர்ஜன் பிள்ளைம் புகாபமிழ்-ந்தவராய்த் திருத்தராஷ்டிர மன்றவன் நோக்கி “அப்பே, இவர்கள் தங்களின்னும், தங்களின் புதல்வளத்தும் நஷ்டத்திற் சிறிதும் நாட்டமற்றவர்கள். விதிப்படியே எல்லாம் நடக்கும், எனவே இவர்களில் கூறுதுக்களை நீங்கள் ஆகோராவனை செய்து நீங்களே ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள்” என்று நியப்பெசூற்காலாக வழியான், கர்ணவிலை உழைகளால் வெங்கும்கெட்டுமுந்த துவராணாச்சாமியார் “கொடியவுலே ஜயசிந்தையுடன் நீ பேசுவிறாய், தர்மத்துக்கு மாறாக நடந்தால் கெங்குவர்கள் அழிவார்கள். இது மறுதி” என்று கூறினார்.

அப்போறு விதூர் மன்னனா
தெக்கி “மன்னா தர்யும் தலைவர் தூ
தடப்படே மன்னார்கிய ஒத்து

உயர்வைத் தரும். கர்ணாக முதலை
போர் ந.வி நினைத்தாரத் தீவு வழி
கனில் கிடை பட்டி விடுவிருார்கள்.
பாண்டவர்களை இங்கு வரு-
வாய்ந்தது சாதியத்தில் அவர்களை
வைத் தகுவித கர்மமாகும். துவி
போதுகளின் பொறுமை விளை
போரினை ஏற்படுத்தி மர்களை
அறிக்குப்போற்றத் துவின்பெல்லாம்
பாண்டவர்கட்டுச் செய்து தீங்கு
கணா எல்லாம் நினீர்த்தி செய்தும்
பொதுட்டு அவர்களை இங்கு வரு-
வாய்ந்தது அவர்களின் சிரசரினம்
ஷாக்கொடு¹¹ என்று தரிமத்தை
உபடித்ததார்.

இவ்வுளரகனை எவ்வாம் செலி
மடுத்த இருதாஸ்யினங் பிழுறைச்
தோக்கி “விழுரா! பீஸுமர்! துரோ
ஊச்சாஸ்யர், நீ மூவறும் தன்னம்
யளிக்கவுள்ளத்தீபே கரைததீரகன்.
இதுவே தர்மமுகாமும். எவ்வே
நீசீய பாந்தசால நாடு செங்கு
பாண்டவர்களைத் தழுப்பத மன்ற
என்க அனுமதியுடன் விளையுத்து வர
பிழுங்கும்” என்று கேட்டுக்கொள்ள
பட்ட.

விதுரை பாஞ்சால நூட்டை
அஸ்டக்டு துருப்பத மன்னவனியும்
திருத்தராஷ்டிர மன்னவளீன் உடைப
பாஞ்சக எடுத்துக் கூறினான். துரு
பத மன்னான் காங்காயிராணுடன்
கலந்தாலோசனை கொட்டு, பாலம்
டூவர்களையும், குந்தித்தளிக்கையும்,
திரெலாபதிக்கையும், பெரும் சீர் வளி
சைகள் பவுவற்றுடன், விதுராருட
ஏராக அல்லதுவாபுரத்துக்கு அறைப்பி
நூல்கீரான்.

பாஷ்டவர்கள் என்றிருந்து பூரம் வருகிறார்கள் என்பதனால் அறிந்துகொண்ட, அங்கினாபுரத்து மக்கள் பெருமகிழ்ச்சி கொஷ்டவராய், நட்சர அவங்களித்துப் பாஷ்டவர்களை ஏழீர் கொண்டிரயார் பாஷ்டவர்களை வரவேற்பதற்குத் துப்பிரமார்த்தரியார், சிகர்வண், கிருபர், என்போராத

கிருதராஷ்டின மன்னை அனுப்பிவை த்தரான், பாஷ்டவர்களும் பிரசு குறுக்கீற்றுவன் அவத்தினாபிரிக்கு வந்துசேர்த்தனர். கல்லெண் திட்டத்துப்பள் முதலானோரும் பாஷ்டவர்களுடன் அவ்தோபுரி வந்துசேர்த்தனர்.

{| தொடரும்.....

எது சிறந்த வழி

எங்கோ மனிதர்களிடம் நலவ குணங்கள் இருக்கின்றன. அங்க நவ்வ குவாஞ்களை கீழம்படுத்துவதன் மூலம் ஒவ்வொரு மனிதனும் நவ்வ பேர்ரினை அலைய முடியும். கடவிள் மேற் பாகாம் கொந்தலிக்காலும் அடிப்பாகம் அமைகியாக இருப்பது போல நிழமகளை வெளியிருந்துகின்ற மனிதர்களிடத்தேயும் நல்ல பவிபுகள் இருக்கின்றன.

அந்த நல்ல இயல்புகளை போகிப்படுத்துவதால் அவர்களும் கூறுவரைகளாக சமூகத்தில் வாய்ப்பாற்கான வையிப்பு ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு நல்லவற்றைக் கெய்க்கற்றும், நல்லவற்றை நினைப்பதற்கும் ஏது அருளாளர்கள் காட்டிய வழிகளைப் பின்பற்றுவதே எமக்குள்ள சிறந்த வழியாகும். என்பதை நாம் முதலில் உரைவேங்க படும்.

நால் வெளியிட்டில் ஆசிரியர்
திரு. ஆ. விவநாதன்

பக்தி செய்யும் பகவான்

இருநாள் படித்தத்துட்களார் ஒரு வீதி வழியாக வந்து கொண் டிருங்கார் அப்போது ஓர் இல்லத்திலிருந்து அவனமான அழுகுரவ் கேட்டது. படித்தத்துட்களார் அங்கு வந்து பரந்த போது, அந்த இவ்வத்தின் நடவடிக்கை இந்து விட்டாதீக்கள்டார்.

அவனது முனையில், மக்கள் உற்றார், உறவினார்கள் 'ஹூ' வென்று கதறி அழுக கொண்டிருத்தனர். இதனைவெல்லாம் கண் மூற்ற பட்டு வைத்ததுட்களார் நாழும் அவர்களோடு சேர்ந்து அழுகரம்பிக்கு விட்டார்.

இந்தப்பரவேதி மாரியூதையியனில்லை, நூமக்கு இவன் சொந்தமும் இங்கொ பந்த மும் இவ்வை. இவன் என் அழுகிறான் என்று புரியாதுவர்களாய்ப் படித்தத்துட்களாரிடம் நெருங்கி வந்து நின்றார்.

"ஓய்! பரவேதி தீ எதற்கு அழுகிறாய்?"

"நீங்களெல்லாம் எதற்காக அழுகிறீர்கள்?"

"நானுமில்லாம் இந்த இவ்வத்தின் தனிகாலன் இருந்து விட்டான்" என்பதால் அழுகிறோம்."

"நான் எதற்காக அழுகிறேன் தெரியுமா? செத்த பின்தலைக் கண்டு சாகும் பின்னால் அழுகின் நால்வே, என்பதால் நானும் அழுகிறேன்."

சிலர் படித்தத்துட்களார் அழுகின்னால் கிரித்தார் என்று சொல்வார்கள். நிச்சயயாக அப்படி இருந்திருக்கமுடியாது. ஏனென்றால் எப்போதுமே மகான்கள் நாம் போகின்ற பாதையில் வந்து தான் நம்மைத் திருத்தவார்கள் அதுபோல் அழுது கொண்டிருந்த வர்களைப் பாரத்துத் தாழும் அழுது, அவர்களுக்கு இந்தக்கதி தூவ விளக்கன்களாக கூறியார் படித்தத்துட்களார்.

○ விவரம் ○

படித்தத்துட்களைப் பூறிய பகவத் ருணங்களைச் சேட்ட ஒரே காரணத்தால் பரிசீலித்தும் மகான்களைப்போல மாறி விட்டார். வரப்போகின்ற சந்ததி யைப் பற்றி விசைப்பட ஆரம்பித்து விட்டார். தனது நால்நூலுப்பற்றி நினைப்பாலன் எவ்வளவு அவனே உத்தமர்களுள் உத்தமன்.

அறிவானாம் போல எழுது; மாமர்ஜி போஸ்மி பேச.

அப்படிப்பட்ட மாகவுற உத்த மாசான பரிட்டித்து, அடுத்த அடுத்த சந்திரிஷ்வருக்கு என்ன வழி என்று கேட்டபோது ஸ்ரீ கர்மிக அழகாக விளக்குகிறார்.

“கல்யீஸ் பகவானுஷ்டய நாம சங்கீதத்தைம் தான் போட்டெத் தொகு கொடுக்கும் அதுதான் நீ கேட்ட கேள்விக்கான வழி.”

பக்தி மர்க்கத்தைப் போல மிக ஏவினையான மார்க்கம் வெறு எறுவும் இன்னல் ஒரு மாகம் செய்தாற்கூட அறிவு ஒரு கூ நலம் இருக்கிறது ஒரு ஹோமம் செய்தாற்கூட அதில் ஏதோ உத்தேசம் இருக்கிறது. பக்தியால் யினையும் நாம சங்கீதத்தைத் திடும் இவ்வகொல்வாம். கிண்டார் அகற்று அப்பு ஒன்றுதான் மூல நாசம். அதன் மூலமாகப் பக்தியான நாஸ் நிச்சயமாக அடையாலாம்.

“பக்தி பாண்ணிக் கொண்டு ரீதால் முட்கி பெறவாமே” என்பது பழங்காலப் பாட்டு.

பக்தியால் மான் உலகைப் பவகாரமும்... என்கிறார் அருளக் கிரிதாதர்.

காதலாரிர் கிந்து கண்ணிர் மல்லி என்று உருகுகின்றார் கிருந்துசம்பந்தப்பெறுமான.

ஆகவே பக்தி ஓன்று தான் பக்தியான அடைவதற்குரிய சிறந்த

ஏனிய மார்க்கமாகும். இது என்ன நாம் சொல்லவில்லை, பகவானே சொல்லியிருக்கிறார்.

கிருத, இரேதா, துவாபர பிரகாஷ் விள் தோன்றிய மகான்தன் எல்லோரும் கல்யுகத்தில் தங்களுக்குச் சூனம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்.

“பகவானே! மூன்று யுகங்களிலும் நான் சுன் தவஞ்சிசெய்து உள்ளுக்கடய இப்பு மங்கன சொன்று பதினைத்துக் கான் பத்தற்கு எவ்வளவேரா முயற்சி செய்தோம் முடிய வில்லை. கல்யீஸ் பக்தி செய்து கொண்டிருந்தால் உண்ணையான்யாலாம் என்று நியே திருவாய் மஹர்ந்திருக்கிறாய் அதைப் போட்டு நோம் எங்களுக்குக் கல்யீஸ் ஜன்மத்தைக் கொடு.”

ஆகவே ஞானிகள் எல்லோரும் பகவானை அடைவதற்குரிய ஒட்டு வரி பக்தி, பழங்கள், சங்கிரத்தைம் என்று தான் சொல்கிறார்கள். சதா காலமும் அவன் நாமத்தை மாடுவது சர்சித்துக் கொண்டிருந்தாற் பொறும் என்று அறியறுத்துகிறார்கள். சுலா மினைக் கூட்டிதழும் நாமத்திற்கு மதிப்பு அறிகம்.

இரு மூலம் நாரதமகரிஷி பக்தானிடம் வந்து அவர் பூஜை செய்யும் பொருட்கணவையும் பூஜை வையும் மார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டார், பகவானும் நாரதமகரிஷியை ஒர் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அங்கே பெரிய நவூத்தினத் தால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய பேடகம் இருந்தது. அந்தப் பேடகத்தைத் திறந்தார் அந்தப் பேடகத்துள் ஒரு பேடகம் அதையும் திறந்தார். அதற்குள் சிறிய பேடகம். அதையும் திறந்தார். அதில் ஒரு பட்டுத்துணி அந்தப் பட்டுத்துணி முடிசெப் போட்டுக் கூடப்பட்டிருந்தது.

“கவாயி! முடிசெப்போட்டு
இருக்கிறதே”

இந்த முடிசெக் அவிழ்க்க வேண்டும் இதனை அவிழுக்க எவ்வகுத்தான் தெரியும் உங்களுக்கெல்லாம் தெரியாது. முடிசெக் அவிழ்ப்பது என்றால் என்றுகூடிய விளைச்சீப் போக்குவரல்கள் நான் என்பது. ‘பிரம்ம முடிசெ’ என்று சொல்லது கண்டு. அந்த முடிசெக் அவிழ்த்துப் பிரம்மணாற்கூட முடியாது. பகவதால் தான் முடியும் அப்படிப் பகவான் அந்தப் பட்டுத்துணியில் இருந்த முடிசெ அவிழ்த்தார். ஒரே மன்றாம் நூசியுமாகத் தென்பட்டது.

“என்ன கவாயி இது...? வெறும் மன்றாம் தாசியுமாக இருக்கிறதே? நான் கேட்டது நீங்கள் முனை செய்யும் பொழுத்தைப் பற்றி...” என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார் நாரத் மகரிஷி.

“நாரதா! என்ன ஏ வீதியாதது, எனக்காகவே வாழுந்து என்னைத் தனிர் இந்த உலகத்

திலை தங்க்கு எலுவுமே தேவையில்லை என்று நினைக்கின்ற அடியார் பெருமக்கள் - பாகவத பெருமக்கள் விதிபிற பாடிக் கொண்டும் ஆடிக் கொண்டும் பேராலீ அவர்களை நேரிற் சென்று வளர்க்க வந்தால் எனக்குத் தகுதி போதாது அகனால் அவர்கள் திருவடிப் பட்டு நாமியைக் கொண்டு வந்து பூஜை செய்து கொண்டிருக்கிறேன்!” என்றார்.

பகவான் எவ்வொரிலும் பெரியவர் அவனை தங்களைக் காட்டி இரும் தனது அடியார்கள் தான் பெரியவர்கள் எனப்பதை வலியுறுதி தும் பொறுட்டுத்தான் இதை நாரதம் கரிஷ்ணர் கு உயர்ந்துவிறான்.

“பகவாயே நானும் தான் உக்கு நாயாக்களைப் பாடியபடி சுதா ஜதித்தபடி இருக்கிறேனே அப்படியானால் நானும் உண்ணை வீட்டுப் பெரியவரா!”

நாரதா நன்றாக உற்றுப்பார் உச்சு கால் தாசியும் இதிற் கூந் இருக்கிறது.

நாரதர் இதைக் கேட்டதும் பகவதைப் பவ்யுஷை ஜதித்தபடி நமஸ்காரம் செய்திரார்.

“நொட்டரும்...”

உலகம் நலமுக்கப் பொறியும் மனம் அமிழ்தம்.

முருகேசு சுவாமிகளின் முன்றாவது குருபூசைத்தினம்

11 - 04 - 2000

“புறை நோய்க் கிளிப்ளசக் காக மகரகம் ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்வதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கின்றார்களுக்குச் சுதந்திலி யான் கணவிலை தோன்றி” முருகேசரா நீ என்னிடத்திற்கு உடலை இயாக வந்து ஓசா என்று அழைத்து அவரது புற்று நோயைக் குணப்படுத்தினார்.”

இவ்வாறு அழைக்கப்பட்ட வரே பிறகாலத்தில் முருகேசந் தவாமிகள் என்று போற்றப் படும் அருளாளராக விளங்கி வார்.

சுதந்திலியானால் ஆட்கொள் அப்படி... அருளாளராக முருகேசந்தவாமிகள் விளங்கினால் இரும்

நந்திதியான் ஆக்ஷிரமம்

காலி காலட கடுதித சுவாமிக
ளாக அவர் காட்சியளிக்க
விட்டனவே, ஒரு காதாராலை மனியு
ராகப்பெல் காட்சியளித்த சுவாமிக
ளார் புவிவேறு இடங்களுக்கும்
அவன்று மக்களுடன் மக்களாகப்

பழகி அவர்களால் துவபங்களைப் போக்கி அவர்களை ஆத்மீகத் துறைக்கு வழிப்படுத்துகின்ற அரிய பணிகளை மேற்கொண்டார்கள்.

சுவாமிகளால் ஆத்மீகப்பா
தாத்து ஆற்றுப்படுத்தப்பட்ட முரு
கேசுதயார்கள் எமது மாட்டின் மட்டுமென்றி, சட்டுக்கடந்த நாடுகளிலும்

நன்மைக்கு நன்மை கௌரி தீவாயிக்கும் நன்மை போ.

காபிடிது கொண்டிருக்கின்றார்கள். சந்திதிருநூக்கன் முழுகேசு கவாயிக் ஞக்கும் முருகேசு கவாயிகள் அடி யார்களுக்கும் செய்த அறிபுதங்கள் ஏராளம்.

ஆலயத்தொண்டும் ஆச்சிரமத் தொண்டும்

சந்திதிருநூக்கன் முருகேசு கவாயிகள்மீது நம்மு அருட் பாரிவை யைச் செழுத்தியது டீபாவலை முருகேசு கவாயிக்கும் சுற்றிருப்பாரன் மீது அளவில்லாத பக்குகளைக்கு அங்கு நடைபெறுகின்ற நித்திய பூசைகள் தொடக்கம் ஆலயம் நிறுப்பவேண்டும் அன்னத்துச் செயற் பாடுகளிலும் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துச் செயற்பட்டார்கள். மூங்கியமாக 1987-ஆம் ஆண்டு வட்டமராட்சி இராணுவ நடவடிக்கையின் போது ஆலயம் கிடைவடைந்து நித்திய பூசைகள் நடைபெட்டிருந்த நிலையில் ஆவைத்தைப் பூர்ணமய்ப்புச் செய்து மீண்டும் பூசைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பு அளவிடமுடியாதது.

சந்திதியில் நடைபெறுகின்ற நித்திய அன்னதாரனப் பணியின் சிறுப்பையும், அதன் அவசியத்தையும் கண்ணந்து கொண்டு ஆட்டுமேன்றி அதித்தைய ஒரு செயற் பாடு எவ்வித குறையுமின்றி நடை-

பெறுவதற்கு அவர் மேற்கொட்ட வழிமுறைகள் என்றால் நிலையங்களுப்பட, வேங்கியலையாகும்.

சந்திதியான் ஆச்சிரமம் கற்பொழுது அவமந்திருக்கும் இடத் தில் அதனைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய தேவை ஏற்பட்ட பொழுது அதன் அடிக்கல்லைந் தானே நாட்டி அதன் கட்டுபாளப் பணிக்கும் தன்னாவாஸ பங்களிப்பு அன்னதையும் மழுங்கி இறுதியில் நானேய மூன்றி ஓன்று அதனைத் திருத்து வைக்கின்ற கைங்கரியத் தையும் நிறைவேற்றினார்கள். இத் தைகய அருளாளர்களால் ஆரோவாதத்தினால்தான் நிறுத்தும் சந்திதியான் ஆச்சிரமம் தனது தொண்டுகளைச் சிறுப்பாக நிறைவேற்றி வருகின்றது என்க கூறலாம்.

கவாயிகளின் நிலையங்கள் அவரது அடியார்கள் அறுபத்தூங்கால் குருடுகள் மாண்டியம் ஒன்றையும் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தில் அவையாற்றுவார்களைய் குறிப்பிடத்தக்க கரு

வரும் 11-04-2000 செவ்வாய்க்கிழமை ஆலயத்தில் விழேஷ்ட அபிவேகத்துடன் ஆரம்பமாகும். கவாயிகளின் குருடுகளத்தின் நிகழ் விகலிற் கலந்து கொள்ளுமாறு அன்னதாரனும் அன்புடன் அன்றை கிடைக்கிறாம்.

பலம், கடல் ஆற்றுவிலிருத்து வருவதன்று, அது அன்றை முடியாத மலை உறுதியிலிருந்து பிறக்கிறது.

- காந்திஜி -

மூட நம்பிக்கை ரத்தக்காருச் சிந்து செய்கிறது.

அறுபத்து மூவார்

* * * * *

“ தந்து மூதெயில் மூன்றும் உழுகிலை
முத்து ஸ்ரீல் மூகிழித்த விபாமய
ரித்து மூர்த்திதல் தாங்கிளை சேர்அறு
பந்து மூவார் பக்மஸர் போற்றுவாம்.”

திருத்தோண்டர் புராணம்
என்று பேரிய புராணத்திற் கூறப்
பட்ட அருள் அங்கங்கள் அறு
பக்கு மூவார் பற்றி ஏம் அவர்
சிறப்பு, குணவியல்பு, தொண்டு,
எங்பல் பற்றி மிகவும் கருக்கமாகக்
கூறுவதே எமது நோக்கம் இவர்
கள் பள்ளேவு காலங்களில், பல்
வேறு பழங்களில் பள்ளேவு மூன்று
களில் கோண்டி சீலனிடத்தும்
இவன் அடியாரிடத்தும் அன்றை
கடந்த அங்குமடையங்களிய் வாழும்
குவரிகள் இவன்களுட் பலர் இல்ல
தந்தெனர் சிவர் இவனங்குர், மூவார்
புரங்கள் இவர்கள் தாம் “பூச
நிறு போல் புனிதர்” எர அன்றை
வரி; எத்துவனாப் பெறிய இடர்கள்
வன்கடபோதும் கவங்கா மன
முடிடும்யா. நின்றாறும், இருங்
தாறும், நூபின்றாறும் இன்றை
கத்தினா மறவாதோர்.

இவர்களில் யார் பெரியர்,
யார் சிறியர் என்ற அடிப்படை
யில் அவ்வாமல் எவ்வோல்ரூபம்
சுந்தமான அன்பிலூராகக் கருதி
எம்மனத்தில் வந்த ஒழுங்கினபடி
சிவனைப்பற்றியே விரிவுறுதி பகுதி

ஒன்றில் எருதுவிலோம், பகுதி 11
ஏம் விலைவில் எழுதுவோம்.

நந்தராஜர்ந்தினாயனார் : இதி
சைவர் குலம் கிருநாளரூர் பிறப்பு
இன்றவினாடு யாது பேசியது,
இன்றவைனாந் தாது அலுப்பிப்பது
முழுவிய சிறப்புக்கள் செய்திவர
சுந்தரம் என்பது அறந இவரு
கடைய தோற்றுத்தைப் போலவே

○ உ. வராணி ○

பாடல்களும் அழகானவை இனி
யலை இவருடைய தந்தையராகும்
தாயாரும் பாடல் பெற்ற அமு
பக்கு மூவார்களில் வருவது தான்
யிகலம் சிறப்பானது தந்தையர்
ஏடுயவார். தாயார் இங்களால்,
யார் மூவருமே நடு நாட்கள்
சேர்ந்தவர்கள்.

**இருநாளைம் போவார் நந்த
வார் :** சோழ நாட்கூடச சேர்ந்
தவர் - புண்ணயர் குலத்தைச் சேர்ந்

அங்குமடையவரிடம் எது இருந்தாறும் பயன்படாது.

நவர். ஆதனார் சிதம்பாட தரிசனத்தை விழும்பாரி திருவகுளாலை திக்குளமிக்கு முஸிவிடலாகி முத்திராஸ்டந்தவர். மிக்க அன்பு, ஒழுங்கநிலை, தொண்டு எனபவற்றாலே தன்று ஆவும் ஈடேற்றத்தைப் பெற்றவர்.

திருநிலகண்ட யாழிப்பாளை நாயனார் : திருநூருக்கத்தும் புலியூர் மிரப்பு. திருநூராசம்பத்தஞ்சென்று தேவாரங்களுக்கு யாழிலாகிறதுப் பெருங்கு மூன்டவர்பாவர்கு குலம்.

திருநிலகண்டநாயனார் : பிறப்பு சோழநாடு குலம் குவர். திருநிலகண்டம் எனதும் நிறுநாமத்தின் பேரில் ஆகவெனயாக என்று மனவில் பொன்ன இடத்து ஆதற்குக்கட்டுப்பட்டுமௌலாலியைத் தீவிட்டாது தீவிட்டியிலும் முதுமையிலும் இவ்வரை காத்துப் பின் இவ்வரை வால் இளைம் பெற்றவர். (திதற்காகத்தான் ஸாக்ரக்காவு அம்மையர் பேய்வடிவரும் ஓள்ளவயார் முதிய வடிவ மும் வேண்டியனர் போலும்)

திருநிலநக்க நாயனார் : பிறப்பு சோழநாடு. குலம் அந்தனர். திருச்சாந்தமங்காக. அங்பீரால் சீவுலிங்கத்தை ஊதியது, மிதித்தது அனுசிதமங்கு ஏங்காட்டியவர். சம்பந்தநடைய திரும்கூத்துத் தநடாத்தி முத்தி பெற்றவர்.

அதிபத்த நாயனார் : பிறப்பு சோழநாடு நாகபட்டியலம். குலம்

முகையர் (மீன்பிடிப்பவர்) நவரத்தினுக்கிதமான பொன் மீன் நன்று வாலையில் அகப்பட்டபோது அதைத் தாம் வைக்குக் கொள்ளாது சிவார்ப்பணமாகவி மீன்கும் மிரில் விட்டவர். அறுபத்து மூவர் பூராணநீல் இஸ்பது தான் முதலாவது பூராணம்.

கண்ணப்பா நாயனார் : பிறப்பு தெரண்ணட நாடு உடுப்பூர் ஜெட்டர் குலம். ஆற்றாளில் அனங்காட்டத் பக்கி செய்து காளத்தி காதுக்கு அங்பீரால் காலைபார்ந்து பெற்ற இறைச்சியை குறித்தவர். கூறுபட்ட லிங்க கனவனிற்கு தனகன் அபிவியது அங்பீரால் எதையும் காநுக்கலாம் எங்கே சித்தரபாணியில் செய்யறப்பட்டவர்.

உடைய நாயனாரும் இவைநாலியாரும் : பொதுவாக இவ்வு சோககப்பட்டிழுப்பிலும் அவர்கள் பெற்ற மிகப்பெரிய பேறு அந்தரூர்க்கு காவாயிகளை மகங்களைப் பெற்றதாலும், இங்கு மகன் தத்தைக் காற்றும் குதவி என்றும் வள்ளுவன் குறிக் கோக்கற்பாலத்தோடு.

ஆவாய நாயனார் : மழுநாடு மங்கலநானர் சேர்த்தவர். திருடயர் குலம் வரும்பொது திருவெங்கெழுத்தைப் புள்ளங்குழலில் வாசி தத்து மகிழ்ந்தவர். (கெய்தோழிலைத் தெய்வமாகக் கருதியவர்) இடையர் குலம்.

|தொடரும்...

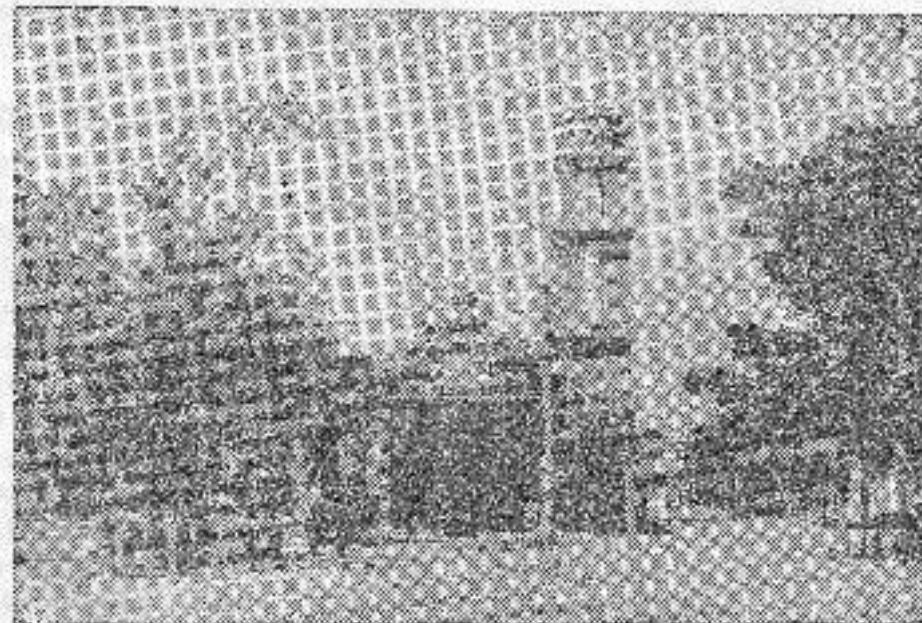
சந்திதியான்

இடிசெல்லுவின்ற ஆற்றுவெள் எத்தில் தோன்றி மனறகின்ற நீர்க்குமிழி போன்றுதே இவ்வுலகத் தில் வாழுகின்ற மனித வாழ்க்கை ஏழு. இவ்வாழு நீர்க்குமிழி போவ நிலை ரீவ் ஸாத வாழ்க்கையாக எமது வாழ்க்கை அலைத்திருப்தர இழும் அரு அர்ந்த உர ஸ எதாக அக்கமயவேண்டுமானால் அதனால் தீர்மனீரி சார்ந்த வாழ்க்கையாக நாம் அலைமத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். தீர்மனீரி சார்ந்தகாக மட்டுமன்றி பக்கி மார்க்கத்தில் வழிசெல்வதாகவும்

அது அமைத்திருக்குமானால் உள்ள மையில் அது பயன்பள்ள முன்றாகவே அலைத்திருக்கும் எஃபதில் எந்தவித சந்தெலுமில்லை.

ந. வி.யரத்திவாய்

இவ்வாறு தர்மதீர்தி சார்ந்த தாக்கும் அதே நேரம் சந்திதியானின் மீது அளவில்லாத பக்கி உள்ளவர்களாகவும் வாழ்ந்து வருகின்ற ஒரு குடும்பத்தினருக்கு சந்தி தியான் ஏற்படுத்திய அற்புதங்கள்

ஸ்ரூப்கந்தவைடு சிறந்த உ. இவ்வாய்

வினாக மநிப்புக்குரிய ய.குமாரசாமி ஜெயர் அவர்கள்எமல்ரூபரூபத். சம்பந்தப்பட்ட குடும்பத்துவர்கள் தமது ஜெயர் விடையாளர்களை வெளியிட விரும்ப வில்லை ஆனாதும் நாங்கள் அவர்களிடம் தேடுவதற்கொண்ட நில விடையாளர்களை அடியார்மாநுக்ரு இடுகீக வழங்குகின்றோம். இவர்களின் சொந்த இடம் முரும்பிராய். குடும்பத்துவர் தற்போருது புத்தளம் அரசினர் வைத்துப் பாலையில் வைத்திய அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிக்கொண்டிருந்திருப்பார். குடும்பத்தின் வைத்துப் பிளரிகள் தற்பொருதும் உருமரிராயில் வரகித்து வருகின்றவர். திரு. குமாரசாமிலூஸ் அவர்கள் இக்குடும்பம் தொடர்பாக எழுதி அனுப்பிய அற்புத திகழ்வையை அப்படியே இடுகீக தருவிக்கிறோம்.

“குடும்பத்துவமீ பாகி இந்கோர் இவக்கனமாய் வாட்பவர். அடிக்கடி வந்து ஏதிதியாலைச் சேலிப்பவர் அவரை முருகன் பதிவை விட்டு நெடுஞ்செழுத்துவங்களில் வாழ்பவர். அவரின் பாகி இக்குத் தேவை பக்கி ஒன்றே அவ்வாவா? என்மதுவை அவர் என்டகளுவு மனாற்றி விட்டது. அம்மாதாரசியின் மூத்த புதல்வி (A/L) பரிட்சைக்குப் பதிவுக்கொண்டிருந்தார். மகன் பதிப்பில் கவுசம், தாயோ பிரார்த்தனையிற் கவனம். ஒருவராறு பரிட்சை முடிந்தது. பெறுபேறுகள் வரும் நாள் அன்மித்து விட்டது. தாயின் வேண்டுதலும் பிரார்த்தனையும் பெறுகின்றது. இன்னும் ஓரளவு தீவியக வீசி பெறுபேறுகள் வெளிவந்து விடும் சம்ரூப நிலையில் அம்மையார் முக்கு முத்தாகவை வேலைத்துவ செய்வதும் சேர்த்து விடும் பேறுகளுக்கொண்ட நில விடையாளர்களை அடியார்மாநுக்ரு இடுகீக வழங்குகின்றோம். இவர்களின் சொந்த இடம் முரும்பிராய். கூட எம் கூள் முடிந்து முருகலை பெறுப் பேறாது தன் செய்து துயிய கொள்ளச் சென்றார்.

அற்புதமான ஆவந்துவான மேர் காட்சி கண்டார். வெண்டுத்து அவனித்து அழகிய நாடியான ஆவந்தும் தரக்கூடிய தோற்றும் பிச்சு சுவாமி ஒருவர் இவரை இல்லந்தின வார்களே நீண்டு, அம்மையாரின் கருக்கலிலே, 3 பெரிய காங்கோல் வைக்கற்றுக்கண்டியும், ஒரு பிசுக்கட் பெட்டியையும் கொடுத்து “சோறு முடிகுத்து. சோறு முடிகுத்து” என்றுகூறி, விடுவிடுவென விரைந்து திரும்பிச் சென்றார்

திடுக்குற்று கணவியித்து அம்மையார், சந்தேகாரியான ஒரு கணார்வுடன், ஆவாஸ் முன்னும் புரியாமல் குழம்பிப்போய் விட்டார். மூரிகு திடைஞ்சுள்ள மகளின் (A/L) தேர்ஸு முடிவு கண வெளிவித்து போது அவருக்குக் கவனின் நாற்பரியம் புரிந்து விட்டது. மகளுக்குப் பரிட்சையின் பெறுபேறுகள் ப (A) I (B) என்பதாகக் கிடைத்தாது. அம்மையாருக்கு முருகனின் கூடவு புரிந்துவிட்டது. பதித்துவர்க்கு அன்னம் வித்து “அன்னதானாக்கந்தன்” என்று பெயரெடுத்த சந்திதிச்கந்தன் ‘சோறு முடிந்தது’

என்று சொல்லுவதில் பொறுத்து வரவிற்கு மிகவும் அம்மையாக பெறும் அவசரதாய்ப்பளி இன்றை முருகனுக்குத்த டட்டத் தெப்புச் சுங்கங்களில் நிறைவேற்றி வைத்தார். ”

சம்பந்தப்பட்ட மகள் தற வீரா முதல் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் பிரைஸில் தனது கல்வி யேத் தொடரவைத்தும், இக்குடும் பத்தினார் தமது ஆண்மகவுக்கு குகள் என்ற முருகனுமத்தை கூட்டியுள் என்றும் எம்மால் அறிய முடிகிறது.

இன்று வாய்மீரி பவர் ஏதோ பிறக்கு விட்டுவிடார் என்பது என்று வாலத்தைப்பொக்கு வேஷம் என்று வாழுகின்றார். அது மட்டுமல்லது பொதுவாக பணத் தாச் சேகரிப்பதே வருந்தாக்குவில்

விக்குக்கில் குறிக்கோன் என்று வாற்றந்துகொண்டிருக்கின்ற வாழ்க் கூப்போக்கும் இன்று முன்னப்புப் பெற்றதாக மாறி வருவதுதயும் எம்மால் குணரத்துமிக்கிறது.

அதே நேரம் டியுக்கம்பால் பக்கி உணர்வுடைச் சிவாலிடாது இன்றவைத் தியானிக்கின்ற அவ்வர்களுக்கு இன்றவையின் அடுத்தாட்சம் கூடுத்து வருவதும் நாங்கள் குறுப்புத்தால் அறிவிக்கிற விழங்களே. ஆனால் கனியக்கந்தாகிய சந்திதியானத்தியா வரிகளின்ற அவ்வர்களுக்கு இது போன்ற அறிபுதங்கள் நடந்த வள்ளுமே இருக்கின்றன என்பதை மேற்படி சம்பவங்கள் ஏமக்குக் காட்டுகின்றதல்லவா?

ஓம் முருகா!

மஹாலோ மார்த்தம்

உங்களிடம் உள்ள பணத்தைவிட உயர்வானது எது? உங்களி டாம்பிள் திறவைகாரன், உங்கள் திறவையை நீங்களே விரும்பிக்காலும் இருக்க முடியாது. மற்றவர்களாலும் உங்கள் திறவையை நிறுத்த முடியாது. எனவே உங்கள் திறவை உங்கள் மனத்தின் சக்தி எப்போதும் செயல்... என்று மூல்வோன்ஸ் சென்று கொண்டே இருக்க வேண்டும், கொடி முபாய், காதல், அம்பு, வெற்றி, அங்கீகாரம், பதவி உயர்வு இவற்றில் எது ஒரேவை என்றாலும் உங்களது மனமும் உடலில் எவ்வா பாகங்களும் துடிப்புடன் இவற்றைப்பெற செயல் பட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

சித்தர்களின் சித்துக்கள்

யோகிகள், சித்தர்கள், மகான்கள், மனித உடலின் அமைப்பை ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். உடலும் மட்டும் இன்றி உயிரின இயல்லையும் ஆயுதது பார்த்திருக்கிறார்கள்.

உயிர் நாடிகளின் ஓட்டத்தைப் பொறுத்து வாழ்நாளின் அளவை சித்தர்களால் கணக்கிட முடிந்தது.

நாடியின் நிலையிலிருந்து ஒதுவருக்கு எப்போது வாழ்க்கை முடியப் போகிறது என்று கண்டிரல்லாம் நுட்பம் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. நீண்ட நாள் ஆரோக்கியமாக வாழுவூர், இளையம் என்றும் குறையாமல் காத்துக் கொள்ளவூர் வாத - பித்த - கப நாடிகளின் செயற்பாடு முறைகளையும் கண்டு தெரிவித்தார்கள்.

பித்தம் அடங்கினால்
பேசாதே போய் விடு

எத்திய ஜயம்
ஏழும்பிடில்கிட்டாதே
பொத்திய வாதம் பொருமின்
மருந்து செய்
எத்தி இம்முக்கியில் இயல்லை
அறிந்திடே.
-கிருமுலர்.

பித்தம் அடங்கி கிட்டாம் வைத்தியம் ஒன்றும் செய்யாதே போய்விடு, வாதம் வித்தம் குறைத்து கபம் மேலிட்டால் நோயாளியை அறை காட்ட. குறைத்த வாதம், மீண்டும் ஏழும் பினால் மருந்துகிகாடு, இவ்வாறு இந்த வாதபித்த கிளேந்தும் நாட்டுக்களை அறிந்து ரட.

கொருப்பு :
★ நந்திதியான் ஆப்பிரமங் ★

திருமூலர் மேலும் உமிழ்நீர் ரூபம் அறியும் உங்களுக்களை சாகும் குறி சாகாக் குறிக்களைக் கூறுவிநார்.

நோய்களாய்ப்பட்டவன் எச்சிலை உமிழும் போது அதிகு ஒரே நினையில் சிதறும். சிதறாமல் நாரத்தில் சென்று விழுமாணாள் அவனுக்கு விழரவில் சாவு ஏற்படாது.

அந்தோயாளி எச்சிலை உமிழும் போது ஆரம் விழுமாய்வாயின் வழியே ஒழுகினால் விரைவில் அவருக்கு மர ஏய் உண்டாகும். இவ்வாறு எனது குருதாதராம் நந்தி கூறினார். இதனை அறிந்து கொள் என்று திட்டமாக திருமூலர் தெரிவிக்கிறார்.

பெரியோரிகளிடம் உறவு கொளக்,

இடுக்கை - பிள்ளை ஆலை இரு கலைகளும், இரு நாசிகளில் துவாரங்களில் ஓன்றாகச் சேர்த்து பத்து நாட்கள் இடைவீடாது நடந்தால் ஆறு மாதத்தில் இறப்பு ஏற்படும். மகம், மூத்திரம், விந்து குறைந்து வரிசே, துன்பம் தான்.

தமது உடலில் ஆகாசம் - அனாப்பதுதி

காற்று - முக்காலப் பகுதி,

தெருப்பு - ஒருபங்கு

தண்ணீர் - ஓன்றையப் பங்கு

மனச் சூன்றே காலப் பங்கு

இப்படி ஜுந்து பூதங்களும் நமது உடலில் ஆட்டி பெற்றிருக்கும் நூல்கள். இந்த விச்நும் அப்யடிலே உள்ளவரையில் நமது உடல்தினங்களைக் கீராக இருக்கும்.

இந்த பூதங்களில் எது குறைந்த தாலுகா, எது அறிக்கைகளை கூட, உடல் நிலை பாதிக்கும் நோய் - மரணம் ஏற்படும். மேலே கண்ட ஜுந்து பூதங்கள் கீராக இருந்தால் அது நல்ல வூரோக்கியம் நிலைத்து உடல்.

எந்த நிலையிலும், மனம், உணர்ச்சி வயப்படாது. காற்றின் கூக்கியால் ஸ்வீவ உடலை பிரகாசிக்குச் செய்வலாம். ஜுந்து பூதங்களின் தத்துவம் மாறாமல் ஒருவன் காத்துக் கொள்ள முடியுமானால், அவனுடைய உடல் தெய்வீகமானது.

இளைம் மாறாமல் இருக்கும் முப்பை வெள்ளவாரி, சித்தரிகள் யோக வளிமையின் ஸ்ரூலம் அபூர்வ மான காநான்களைப் புரிந்திருக்கிறார்கள்.

கடு விட்டுக் கூடு பாய்தல்,

நீர் மேல் நடத்தல்,

காற்றில் உலாவுதல்,

நெருப்பில் நிறிபது போன்ற பவலும் அவர்களுக்குக் கொடும் வந்திருக்கின்றன.

பிரார் மனதில் உள்ளதை அறி வந்து,

கடத்த கால நிகழ்ச்சிகளைக் கருவது.

வரப்போவதை உரைப்பது போன்ற மனப்பான்கை கூட்டிய அபூர்வமான செயல்களையும் அவர்களே ஆற்ற முடிந்திருக்கிறது.

மனத் குலத்தின் நல்லமைக்காக, மறந்துயிர்க்கும்படி பிடித்து உதவும், நினைந்த மாத்திரத் தில் நோய்களை நீக்கும் அவர்களால் மூடுகிறுக்கிறது. அவரவர் மனத்தினுட்புக்காக அவர்களுக்குப் பொருட்களை வரவை முத்துக் கொடுப்பதும், அதன் ஸ்ரூலம் தெய்வீக உணர்வை வனர்க்கவும், அன்று சிந்தர்களும், இன்று யோகியார் கள் பசுஞ்சும் முற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இவை தியானத்தின் ஸ்ரூலம் இந்த உலக வாழ்க்கையைக் கடத்த

நிலையில் நாம் பெறக்கூடிய, பெற வேண்டிய நன்மைகளை உணர்த்துகிறது.

சித்தர்களின் சக்ரியோ, இந்த உலகத்தில் நடக்கக்கூடியனாவற்றை ஒட்டினார் நமக்கு அருள்ள யாழ் பொருளையும், உணர்வையும், சக்ரியையும், கொடுக்கக் கூடியனாக இருக்கின்றன.

கொங்களைச் சித்தர் பெறும் வைத்திர நிழவராக திகுந்தார். அவரிடம் வைத்திய முறை கற்றுக் கொள்ள எண்ணால் ஓர் சித்தர் எண்ணால் கொண்டார். கொங்களைப் பொறுத்து யார்வையுள்ள யாகரையும் சிங்யைராக சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. காரணம் வைத்திய முறை கற்றுக் கொள்ள்கூடும் முடிந்த மூழ் அவரவர்கள் சென்று விடிய காறும் யானையும் நம்பாரால் விடுயனை வைத்துக் கொள்ளாமலிருந்தார். சித்தர் தனக்கு பாரவை தெரியாது எனக்காரி குடுடராக நடித்து இங்யைராக சேர்த்துவிட்டார். நம்பிக்கையடன் நீண்ட காலம் இருந்தார்.

இந்திர வோகத்தில் இந்திர மூர்கு மூன்றாக காய்ச்சல் கூல்கு விட்டது. டூ கல்லில் வந்து கொங்களை அபர்களை அமைத்துச் சென்றார்கள். கொங்களை அச்சிடர் சிடரையும் அமைத்துச் சென்றார். அங்கு இந்திரவின் சிரங்க பச்சினை மூலி செய்யால் தடவியல்லை ஒட்டுடை ஏடுத்து மூன்று காலங்களைக் காலச் சூதிக் கேள்விக்குத்தான்.

கன்று சாமங்கத்தால் தேவரனைய அற்ற என்னித் தேவரமாருடில் சாமங்கத்தைக் கொள்ளு செல்வ அச்சிடர் குருநாதர் தவறான முறையில் சேத வரவை அற்ற முயற்சிக்கிறாரே மூன்றாண்மையில்துக் கொள்ளு அவ்வளவு தேவரவரும் என எங்களை சந்திமிட்டு குருநாதரிடம் அப்படிச் செய்ய வேண்டாம் என நடுத்து. அதை எப்படி அகற்றுவது என்பதை ஒரு பாத்திரத்தில் தங்களீர் கொண்டு வந்து முனையருடில் காட்ட தன் வீரர்களை தேவரதானே குதித்து நிரிச் சாழ் பின் மருந்துகள் தட்டி மீண்டும் மன்னை ஒட்டுடைப் பொருத்தி விட்டு கிரும்பினார்.

தங்களிடம் வந்த ஓர் சிடர் இதுவரம்பாக குடுடராக நடித்த அங்கிருத்தை கற்றுக் கொண்ட நால் கொங்களை விதுநிதி சினம் கொண்டு அச்சிடர் அக்கக்காக மடம்பைப் பியத்து எனின்து விட்டார். அதற்கு மூன்பே அச்சிட வாயு சித்தர் அங்கு வாழ்ந்து வரும் இடையர்களிடம் தன் உடற்பையுரை பிப்தநாலூம் அங்கத்தை இல்லாத்துரைத்தால் போதும் நான் உடிர் பின்றத்து எழுந்து வருவதாக கூறிவதற்கிருந்தார். அதன்படி அச்சிடரின் உடம்பு அங்கங்கமாக கிடப்பதை அறிந்த தும் மூன் கூறியபடி உடம் பின்னத்து வைத்தார்கள் இடையர்கள் உடன் உயிர் பெற்று வருந்தார். பல ஆண்டுகள் வரை சித்தர் வைத்தியம் செய்து வந்தார். இடையர்கள் அனங்கா

அம் சித்தர் தேவரயா என்று
அலைக்கப்பட்டார். தேவரயா
பலித்துக்கணப்பி பெற்று சித்தர்
அவராய்.

" உள்ளத்திற்கு கட்டவீர் வசிப்பு
பண்ட ஒருவர் உணர்வாரங்கள் என்று
அவர் ஆவயத்திற்கு செல்லத்
தேவைப்பில்லை அவர் கடம்பே
கொடிவாக்கும் " எரிச்சித்தர்..

"இதுமானால் அறியும் முதல்
படி?

மனமை அடக்கி உள்ளதிலை
ஒரு முகப்படித்து-

கன்னம் டி அறிவுரை

அந்த உள்ளடவுமினைய அறிந்த
பின் உணர்நு
சமாதி நினைவ கிணக்ட்டும் “

0000000000:0000000000000000:00000000

కుమార రఘువరావు

ஈமது சமயத்தில் காலைப்பிழைகளின் நேரத்துக்கணும், காட்டிகளும், சமிபலன்குறைம் எமது வாழ்க்கையை வழிப்படுத்தவும், நெறிப்படுத்தவும் உதவுகின்றன. கல்லிப்பாட்டவர்களது வாழ்விஷயங்களை யட்டுமென்று சமயத்தினால்கூட வாழ்க்கைத்தன்மை வரிச்சட்டங்களில் உற்று.

தேவர்கள் செய்த குற்றத்திற்காகவே அவர்கள் நின்றனவை சிறுபாலிக்க வேண்டியதில்லை ஏற்பட்டது அதுகட்டுமானநி அவர்கள் செய்த குற்றத்தின் தூண்மூரைப்பிராருத்து அவர்கள் அனுபவித்த குண்மையும் அருண் காஸ்ரம் கிர்மாவிக்கப்பட்டிருந்தது.

குறிரும் செய்தலைகள் நிச்சயமாக்கந்துவிட்டன அதோபலித்திற்கு இருங்கள் என்பதை எழுந்த சமய வருஸ்தருவன் ஆணித்தகுமாக ஏதித்துக்காட்டி கிணறுக் குல்சாரு எங்களை வழிப்படுத்தி, தெரிப்படுத்தி தர்மதீநிய ஸ்ரீ எங்கை வரதூச்செய்தின்ற உயர்வான தமிழ்மாக எழுந்த சமயம் விடாதுகின்றது.

நந்தசௌரடிக்கால சொற்பொறியில்
குடிமியர் இவ்வாக்கம் அறியிய உத்திரவிலிருந்து

தொடர்ச்சு செய்யப்படாத் துயற்றி நோலியீஸ்ட் தரும்.

ஸ்ரீ முருக மந்திரம்

ஸ்ரீ முருக மந்திரம்

விடிவாய் விடுவாய் விளங்காயைப்படுமே

உள்க பந்த பாசுங்களில் இருந்து
மனிதன் விடுபடுவது என்பது மிக¹
வும் சிரமமான காரியமே ஆகும்.
கனுவி கருவாங்கள் எவ்வாம் உல்லிழியால் வரிக்க சிவர் வாயால் மட்டும் இறை நாமத்தை உச்சரிக்கி நூர்கள், மாசம் ஒன்றிக்காத வாசத்தினால் எதுவித பிரயோசனமும் இல்லை. நிர்கரணங்களும் கந்த மாக இருந்தால்தான் செய்கின்ற காரியங்களும் வித்திக்கும். “இரி-

கிவற்றுமிழு விழுதனி
சிவ மகாவிஞ்கம்

கருவச நத்தியும் காரிய சிதத்தியும்
நி அருள்வாய்” எனத் தாயுமான சுவாயிகளும் இதுவாயேயே இறைவனிடம் வேண்டுமிக்கராம். ஆன்மா மட்வோடு சேர்ந்து உலகியல் இன்பங்களை அனுபவிப்பதற்கு மாறுபட தான் காரணம் ஏனேச் சொல் ரீத்

மகாவிஞ்க கனாந்திட வல்லபிரான்
முகமாறு மொழிந்து மொழிந்தில்லே
அகங்கட மட்ந்தைவர் சுஞ்சுயழும்
சகங்கங்கவயுன் நின்று தமங்குவடித.

பக்தி மார்க்கமே இன்றுவனவைப்
பற்றுவதற்கு கல்பமான மார்க்கம்

காந்தம் குறிப்புடுகிறது. ஞான பங்குதனாகிய முருக சுட்டன மக மாலையைப் போக்க வல்லவன் முருகப் பெருமானில் ஆறுமுகங்களில் ஒரு முகத்தின் குருட்டபார்வை கிடைத்தாலே என்னால் பிடித்திருக்கும் மாவைய அகன்று விடும். ஆனால் நான் “ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்” என்று பல்காலம் கறியும் கல்க மாறுபட எங்களை விட்டு தீவ்கணிவல்லபே என் வேத வையோடு அநுங்கியார் பாடுகிறார், மன அடையால் அழிந்தவன் துவியோதனா; பென் ஆடையால் அழிந்தவன் இருாதனா; பெரும்பால் அவ்வாறு பொருளாசாயால் இந்தப் பூவுவளிக் கால் அழிந்தார்கள். இந்த அடைகளினால் சிக்குண்டு கல்குதுவனத் ஆறுமுகப் பெருமாறுகளைய அநுங்கள் வலிமூலால் அகற்ற வேண்டும் என்பதை பின்வரும் கந்தரதுடுதிப் பாடல் விளக்குகிறது.

ஆகும். முருகப் பெருமானிடம்
செலுத்தப்படும் பக்தியே கலிசுகப்

செநுக்கு செலிவத்தாதச் சிதறஷுக்கும்.

பாவுமகனு பேர்க்க அவ்வது ஆகும். கல்வாச இருந்த தனது மணத்தை கல்யாக்கிய பெருமை திருப்பெருந்துறையில் தன் சூரியன்று பரமத்தொழுக்கு உரியது என்பது “கல்வாப் பேர்க்கந்து ஒளியாளி வாச

கருணை” என்ற திருக்காசக்தத்தின் சிவபூராஜவரின் விளக்கி நிற்கி நது வெப்பச் சுத்தி கூடக் கொடுத் தால் கங்கும் உருகும். ஆனால் இந்தச் சுவ நெஞ்சிறநு எனதைக் கொடுத்தாலும் அது உருகுதில் வாய்பே என்டாத

“கல்வில்லூம் பூய திருக்காசத்தில் உருகும்
என் கல்நெஞ்சம் உருகவின்வகையே”

எனத் தாய்மாணார் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். பக்கி எஸ்பதுதான் இறைவன் என்ற இரண்டிலும் ஓர் ஒருஒம் ஏறிப்பட்டதாக உலோர்தின்ற உணர்வேயா கும்.

உண்ணமல் சமயத்தின் உரீர் நாடியாகத் திகழ்வது பக்கியே ஆகும். இறைவனவைப் பற்றி செய்களை வேலைப்பும் என்று மனித மணம் மூலங்கின்ற மூலநிதியைப் பக்கி யாகும். ஆண்மாவுக்கும் இறைவன் ஹுக்கும் உண்ணம் மட்டும் ஆண்மா விரும்பி நிற்பதே பக்கி ஆகும். அடியார்களின் செயல் கள் அனாந்தம் ஆண்வனின் செயல்கள் ஆகும் என்பதை “கீந்தும் சிக்மாக்கிச் செய்தனவே நல மாக்கும் அத்தனி” என மனிவர்த்தாராகிய திருவாசக்கும் குறிப்பிடுகிறது. மனம் இறைவனை

றினனந்து உருகி மென்றமயங்கட புமானால் மென்றமயான மனதில் முருகவில் பாத நாமங்கர மவரும்.

அடியார்க்கு எனியவளாகிய இறைவன் அன்று செய்பவர்களுக்கு ஏவல் புரிவான். சந்தர்க்காக இறைவன் இரவில் நால் சென்றார். இட்டோவானிக்கீ அழிமக்காக இறைவன் எனியானாக வந்து பிசுப்பிட பட்டார். முநுகப் பெருமானுவடைய அருளுக்காக அரும் பெரும் தவம் செய்து வள்ளியும் வழக்கு முருகன் பன்னி செய்தான். வள்ளி நாசியாரிடம் மீது குந்த மாது கொண்டுள்ள உருகப் பெருமானுவடை பாதங்கா தனது கஷ்மான மாதாயிய கல்வியின் மீது பதிய வேலைப்பும் என அருளியியார் முருகவரிடம் வேண்டுவதை பீண்வரும் கந்தரநுஷ்டியீங் ஆராவது பாடலிலே காலையாம்.

தினியால் மலோசிலை பிழுளதாள்
அனியார் அழவிந்தம் அறும்புதோ
பனியா என வள்ளி பதம் பனியும்
தனியா அதிப்ரோக தயாபரனே.

மனமே பந்தத்துக்கும் முதிர்க்கும் காரணமாக அமைகிறது. மனிதனுடைய நடத்தைப் பார்த்து கன் அவனத்திற்கும் ஆழாரமாக அமைவது மனமே ஆழம். நாம் செய்தின்ற செயல்கள் சிறுப்பாக இருப்பதற்கும், வெளியிலூம் வார்த்தைகள் தூயிடையாக அமைவதற்கும் மனமே அடிப்படை ஆழம். உள்ளத் தாய்கள் உள்ளவரிகளோ இறைவன்கள் பாடத் தஞ்சீருள்ளவர்கள் என்பதை “இத்தம் அழியார் வாட்டாரோ நம் சிவனை” எனத் திருவெம்பாணவைப் பாடனும் குறிப்பிருக்கிறது. இன்றவன் விதும் புவது தாய்களுமான் உள்ளம் நான் என்பதை “உள்ளார்க்குமொத்தம் நமசாப் பேஷ்டுவது” என முன் தமிழ் வித்தகராகிய சுவாமி விபுவானந்தரும் ஏறிப் பிறகு நார். மனம் ஒருப்பாறிகளில் வழியே சென்று உயிர் இல்லாத்தை விளை விசைபொறு ஸிழ்மஸம் என நும் அகட்டோக்கிச் சிவத்துடன் ஒன்றும் போது கூயர்மனம் என்றும் பேர் பெறுகின்றது. மனம் சுத்தமாக இருக்கான் மந்திரங்கள் செய்கிக் கேள்வியை அவரியமில்லை என்பதை “மனமஜ சுத்தமானால் மதி நிர்ம் செயிப்பதுங்கீடா” எனத் தூர்யான அவமிகள் தனது பாடங்கள் கூறுகிறார்.

மாண்பிக்கவாசகர் அருளிய தேவனிறும் இனிப் பெறவாசக மானிய திருவாசத்தில் மனதுக்கு

மனங்களிற் பிறத்தார் பெறும் பயன் மதிருடும் அவனவார் அடியார் தகை அழுது செய்வித்தல்

பெரிதரம் சொல்ல பாடங்கள் நிறைய உண்டு. ‘வட்டகீச்சராய் வாழாத நெஞ்சமே’ என்ற பாட விள் குவர் இளைப்பங்களில் அழுக்கா மல் கர்ப்பாற்றக் கூடிய இறைவனின் துவனவை நாடுகிச்சராய் இவ்வை என மனதுக்கு உபதேசம் சொல்கிறார். பந்திப் பரவசப்பட்டு இறைவனின் புகளழப் பாடாமல் பந்துவிக்கும் மனத்தைப் பார்த்து “நுஹாயினி பீண நெஞ்சே” எனக்கு குறிப்பிடுகிறார். மனித மனப் பீடிக்கும் சுரல் துங்பதைய ரங்கஞும் மீங்குவதற்கு ‘கடர்விட்டுப் பிரகாசித்துத் தொங்கும் நாராயங்களின் திருப் பாதங்களைத் தொற் வேண்டும் என்பதை “ஆயரது கடரடி நொழுதெல்லூ மனதே” என நம்மாழ்வாரின் திருவார்ப்போதும் புராங்க வரிகள் குறிப்பிடுகிறது.

மனிதர்கள் உயிர்வதற்கு இப்படிப்பட்டு வழிகள் உண்டு. திரப்பார்க்கு இடுவதும், இறைவனங்களைப்பற்றுமே இந்த இரண்டு வழி வழுமாகும். நங்கிடும் வந்து இப்புவர்க்கு இவ்வையென்று கூறி உள்ளதை மறைக்காமல் கொடுப்பதை அளவாகக் கொடுக்க வேண்டும். பொருளங்கள் செயித்து வைக்கும் கிப்பிபரிய வங்கி ஏழைகளின் வயிறு ஆழம். பசிப்பின்வி போக்கு நல் தானங்களில் ஏல் வாம கூயர்ந்த தானம் ஆழம்.

ஏன் தே பெரியமுரளாலும்
செப்புதிரத அறிவுவத் தூண்மா
கக் கொடுப்பது நூலையாகம்
எண்படும். இங்கைய கணியுகத்
தில் நூனாக்குறுப் பற்றிப் போதிப்
பயர்களும் தங்கள் போதுகை
களை பண்தித்திரிக் கிற்கிறார்கள்.
நம்பார் அர்ப்பணமாக காரியங்
களை ஆற்றுபவர்கள் மிக வும்
அருகியே காணப்படுகிறார்கள்.
அருங்கிளியாருடைய நீதராந்துதி
ஏழாவது பாடல் மனதுக்கு உப

தேசம் செய்யும் பாடங்கள்
காணப்படுகிறது. அருங்கிளியார்
உயியும் வழியை மனதுக்கு உப
தேசிக்கிறார். கிரப்பவர்க்கு
கொடுப்பதோடு முருகப் பெறு
மாறுடைய திருஷ்ணயூந் இங்ட
விட்டாமல் தியங்கிட்டபவர்களுக்கு
பிறவிப்பினி உட்பட அனங்குது
வினாக்களும் நீங்கி விடும் என்பதை
பின்வரும் கந்தராந்துதிப் பாடல்
தெவிலாக விளக்குகிறது.

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவேல் இவற்றாள் நினைவாய்
கடுவாய் நெடுவேதங்கள் நூஸ்பாடுவே
விடுவாய் விடுவாய் சிவாயாகவையுமே.

ஆவனவு மனம் ஆண்மாகை அநா
தியாகவே பற்றி நிற்கிறது. இத
ஏன் இதற்கு மூலமான், ஒகே
மலம் என்ற பெயர்களும் வழக்கப்

பழகிக்குறன். நூஸ் என்ற அகங்
காரத்தையும், எனது எங்கு மமகா
ரக்கையும் நம்மிடம் தோற்று
ஙிப்பது ஆவனவு மலமே ஆதும்.

“கோன் ஆகி யான எனது எங்கு அவர் அவனர்க் குத்தாட்டு
ஏன் ஆகி நின்றாயை என் சொல்லி வாழ்த்துவனே”

ஏன் மனிவாசகரின் நிறுவாச
கழும் ஆயவுவமலத்தின் தலையை
ஷயப் பற்றி எடுத்து விளக்குகிறது.
ஆணாய்மானது நுவ்வறிவை மயக்கு
வதான மோகத்தையும், உலக
இங்பு நூசிருகளில் மிகுந்த ஆயங்
யைத் தோற்றுவிப்பநாள் இரா
கந்தையும். அனுபவித்த இனபட்ட
பின் விளையாத போது வருந்து
வதாயிவ விழாத்தையும் பற்
தூண்மாவர்களில் இருந்து நிங்க

யேண்டிய போது வருக்கி உடனை
யாடச் செய்வதாகிய சோஷத்த்
நையும் நன்றுஷ்டை குற்றங்களை
உடலுளின் மேல் வருந் தன் பெறு
மைகளை வியந்து பாராட்டி ஆச்
சரியப்பட வைப்பதாகிய வைசித்
நிரியதைத்துடிப், உலக இங்பான
களை அஞ்சுபளிக்காமலில் தலைக்கு
ஒரு குவருயும் இல்லை என
நினைக்கச் செய்யும் அரிசத்தையும்
தன் நூண்மாகக் கொள்ளுவீர்
என்று.

யினம் பெரிய தொழிற்மாலை மோய்,

ஏர்ப்பற்று அப்பற்று ஆகிய
இருவகைப் பற்றுக்களநும் நீலகிழான் தான் பிறவி சேர்ய நீலகிழம்
ஆகவை வைத்தின் சேர்க்கையால்
ஆக்மா மயக்கம் அடைகிறது.
நிலவில்லாத பொருளை நிலவை
யானநாசவும், துயமைபில்லாத
வைத் துயமையானது என்றும்,
ஷங்கத்தின் திருப்பும் என்றும்
தாங்களாத பொருளைத் தான்

என்றும் உலக வரும்பிள்ளை மாறு
படக் காண்பது மயக்கத்திலோல
சற்படுவதாகும் அருளாகிறியாருக்கு
ஏற்பட்டு இருந்த மயக்க அறிவை
உற்றாக நீங்கி வண்ணம் பொருளை கூப்துத்து முறைப்
பேருமானிஸ் அருள் திறத்தை
பின்வரும் பாடல் எடுத்து விளக்கு
கிறது.

அமரும் பழகேர் அகமாம் எனுவிப்
பிழூங் கெட மெய்ப்பொனு பேசியவா
குமரக் கிரிராச குமாரி மகன்
சமரம் பொருதாங்க நாசக்கே.

[தோட்டும் -

பிழூம் யார் செய்தாறும் இலைதான். தக்கவிள் யாகத்தில்
பரம பிதாவாயே சிலவிற்கு கொடுக்கவேண்டிய அவர்பாகத்தாறு
முறைப்படி செய் என்று இவனா இடரமல் பேசாமலிருந்த குறித்
திற்காக பிரமா, விலை, உருக்திரான், இந்திரன், எங்கேபார் குரை
வாவ் கிளைப்பிடிக்கப்பட்டு தயநிதிகப்பட்டபோதும் இலைவன்
மௌனம் காலித்தார். அன்று தக்கவிள் யாகத்திருக் கூட்டுத்
யாக இருக்கதான் இன்று அனுபவிக்க வேண்டிய ஆண்டு. அது
போன்றே இன்று எமது உடலில் புற்று நோய் பிழித்து எம்மை
அழிப்பது போன வேற்று மதங்கள் சில சலுகைகளைக்கொடுத்து
எம்மை அழிக்கிறது. இதைக்கண்டும் காலங்களும் போன இன்றும்
மத வாதிகள் ஆக்ரைவாரல் தன்மீத்தப்படுவார்கள். குற்றம்
செய்வதை விட பார்த்துக்கொண்டிருப்பதே பெரும் நல்லாகும்.

17 - 03 - 2000 அன்று
யாப்பங்களல்கழும் பேராகிரியர்
திரு. நா. கம்பிரீஸ்ரீயன் அவர்கள்
கூற்றிப் பதிரிலிருந்து

விளையுரை பொருள் ஆகவின்னாம்.

சித்திரை மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

07 - 04 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. செ. அப்பாத்துரை

(ஒய்வ பெற்ற கூட்டுறவுக்கிளை முகாமையாளர்)

சொற்பொழிவு : ‘ விழிக்குத் துணையும்
வழிக்குத் துணையும் ’

வழங்குபவர் : திரு. சு. சிவராசா

(ஆசிரியர் நாவற்குழி, சிழக்கு)

14 - 04 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : அ. த. க. கிருஸ்னராசா J. P.

(தலைவர், நீர்வேலி கூ. ஏ.)

சொற்பொழிவு : ‘ முருகப் பெருமானின்
மகத்துவம் ’

வழங்குபவர் : சைவப்புலவர் சி. நந்தகுமார் B. A. Hons

(தேசிய சேமிப்பு வங்கி - சுங்காகம்)

21 - 04 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : கலாபூஷணம் வ. செல்லத்துரை

விடயம் : ‘ இசைக் கச்சேரி ’

வழங்குபவர் : திரு. சி. பத்மலிங்கம் (பாட்டு)

வயலின் : R. ராதாகிருஸ்னன்

மிருதங்கம் : M. சிதம்பரநாதன்

முகர்சிங் : S. ராஜா

28 - 04 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

நூனச்சுடர் மாத வெளியீடு சித்திரை - 2000

வெளியீட்டுரை : திரு. மா. பரமானந்தன்

(முகாமையாளர், தேசிய செ. வங்கி - பருத்தித்துறை)

மதிப்புரை : திரு. ப. கணேசலிங்கம்

(விரிவுரையாளர், இந்து நாகரீகத்துறை யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2000 ஜூவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவள்ளது. இப்போட்டி யில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2001 ஜூவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

A · B

உன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அங்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

கலர்க் குழு :

“நநிதியாள் ஆக்கிரம ஈசவி களை ஏன்பாட்டுப் பேசவே.
செல்வச்சந்திதி, தொஸ்தமானாறு.